

nefes almıyor ankara. nefes alamıyor bir bina. duvarlar yarıyor. sıcak diyorlar havalara... soğuk bir iklimde. iklimler değişiyor. kloro floro karbon çağının çocukları geleceğinden soğuyor. kan ve ter ile ısınan bir dönemde. evler hava almıyor. taş binalar yıkılıyor, plastiğe şapka çıkarılıyor. uçaklarla geliyor yeni iklimler. birbirine benzeyen yaşamlar, birbirine benzeyen dört mevsimi selamlıyor. petrol içiyor, elyaf tutuyor bedenimiz. gerçeğini yitirmiş iklimlerin gölgesinde soluk alıyoruz. bir rüya bekliyoruz, kendi dışımızda üzüldüğümüz bir gerçek inşa ediyoruz.

mevsimler değişiyor sahi, ya biz ? sular azalıyor, bulutlar kan kusuyor. bir kader mi yoksa bu delilik, yoksa bir delilik çağının mı kaderiyiz ? oysa bir binadan başlıyor iş, yapıcıların kullandığı malzemeden, malzemenin nasıl üretildiğinden, bir üretimden başlıyor iş, tüketmeden ve tükenmeden, bir rüyadan başlıyor iş, başka bir uygarlığın işinden. nefes istiyor çocuklar, petrole bulaştırdıkları bir kâbusun ortasında.

Merhabalar,

Bir bülten sayısında daha birlikteyiz.

Güncel durum...

Ocak ayında Hrant Dink'in katledilmesi ile ülkede yaşanan gelişmeler, devlet içerisindeki derin ilişkileri bir kez daha gündeme getirdi ve yaşamımıza dair kaygı verici noktaları bir kez daha düşünmemizi ve sorgulamamız gerektiğini hatırlattı.

Güncel durumun ı ansıması, aı rışma süreci ve meslek ortamımıza ı ansıması...

Sistematik olarak toplumda yaratılmaya çalışılan ayrışma süreci hem Meslek Odası'na, hem de mesleki uygulama süreçlerine yansıyor. Mimarlık mesleğinin üretim süreçlerinde, hükümetin, işveren(ler)in / kullanıcı(lar)ın hakim ideolojisinin ya da istek / beğenilerinin, dayatılması tasarım özgürlüğüne ve kentlerdeki mimarlık kültürüne ilişkin kaygı verici bir başka baskıyı işaret etmektedir.

Baskı, baskı ı önemlerinin kabullenilmesi, asimilası on ve aı rışmanın başlaması...

Hangi nedenle olursa olsun ideolojik dayatma ya da baskılanma, toplumun her kesiminde ve her sektörde izlenen bir yöntemdir. Yerel yöneticilerin uyguladığı kentlerdeki keyfi uygulamalar da, bu dayatma ya baskıların yaşam alanımıza yansımasıdır. Bu keyfi uygulamalar sorgulanmadan kabullenildiğinde ise sürece dahil olma, yavaş yavaş asimile olma ve sonuçta ayrışma kaçınılmazdır. Bu durum, kent kültürünün hızla yıkımının rant odaklı yeniden inşasının toplum tarafından izlenemez duruma gelmiş olmasının sonuçları olarak karşımıza çıkmaktadır.

Belediyelerde mesleki denetimin uygulanmamasına yönelik çabalar, kamu kurumlarında, ihale sözleşmelerinde yaşanan baskılar, kabullenme ve ayrışma hedefli yaklaşımların ürünleri değil midir? Mesleki denetim, bir taraftan Oda ile üye arasında mimarın müellifliğinin ve telif haklarının onaylanmasını sağlayan bir araç iken, diğer taraftan da mekanların ve kentlerin mimarlar tarafından tasarlanmasını ve yerel yönetimlerin elinde, yörelerinde mimari kaliteyi yükselten bir araç olmayı hedeflerken bazı belediyelerin mimari projelerini odaya, mesleki denetime getiren meslektaşlarımıza karşı yürüttüğü keyfi uygulamalarla, mesleki denetim sürecini “erk” alanı görerek meslektaşlarımızı meslek örgütleri ile karşı karşıya getirme yaklaşımıyla kendi ideolojilerini yansıtan mimarlığı uygulama zemini yaratmaya çalışmaktadırlar.

Toplumların mimarlık kalitesinin göstergesi olan yapıları çevre, mimarlık kültürünün ülkenin tüm kesimlerince benimsenmesi ile gerçekleşecek bir süreci gerektirmektedir. Üyelerimizle birlikte meslek sürecine ve yaşananlara yönelik mimarlık politikaları oluşturmak ve mimarlığın toplumsalaşmasını sağlayacak çözüm yollarını birlikte üretmek, 21. yüzyılda mimarlık kültürünün ülkemizde evrensel ve ulusal değerler üzerinden yaygınlaşmasına kollektif katkıda bulunmak ve her türden dayatmalara karşı birlikte durmak öncelikli hedeflerimizdendir.

Mimarlık güzel sanatlar ve bilim odaklı “inşa etme sanatı”dır. İ alnızca inşa etme sürecine yönelmiş bir mimarlık anlayışı, varolma sebebi olan yaşam ile bağ kurma endişesini kaybettiğinde bugün içinde bulunduğumuz ve karşı karşıya olduğumuz mimarlık üretim ortamı ve ürünlerin tektipleştiği kentler ile karşı karşıya kalırız.

Mimarlıkta geline bu nokta bir iktidar politikasının sonucudur. Bugün geline bu aşamanın geçmişteki tarihsel bağlantılarının uzun bir süreç olmasını tartışmak dışında, aslolan şu an bu gerçekliği yaşamak zorunda olduğumuzdur. *Bu zorunluluk, aynı zamanda da bir seçimdir. Çünkü her koşulda bir seçim hakkımız vardır ve zorunluluk seçim hakkını yok etmez, sadece kendi dayattığı seçeneği daha belirgin bir hale getirir.*

Dayatma gerçekliğine karşı kendi alternatifimizi yaratmak ise tek seçeneğimizdir. Dayatmayı kabullenmek ve salt yakınmak sorunu çözmez; aksine derinleştirir “meşrulaştırır”. Burada sorun daha çok sorumluluk almaktan kaçmak, ya da sorumluluğu dışarıya atmaktır. Örgütlü ya da örgütsüz her alanda daha fazla sorumluluk almak ve mutlaka bu sorumluluk alanlarını birikimleriyle birlikte örgütlenme alanlarına taşımak, her türden baskıya, tasarım özgürlüğünü kısıtlayan yaklaşımlara karşı teslim olmamak temel yaklaşımımız olmalıdır.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak meslek alanımıza yönelik keyfi kararlar ve baskılara karşı mücadele içerisinde olduğumuzu bir kez daha ifade ederken, melsektaşlarımızın da gerekli duyarlılığı göstereceğine inanıyoruz.

Dayatmalar bizi yalnız olduğumuzda sessizce kuşatır. Bu kuşatma içerisinde uzatılan her el karşılığını bulur. Yeter ki isteyelim. Birlikteliğimiz ve bilgi paylaşımımız bizi dayatmalara karşı daha donanımlı kılacaktır. Dayatmalar, daha ileri yöntemlerle zora kadar giden süreçlere ulaşma cesareti bulmadan birikimlerimizi örgütlemek, birbirimizi anlamak, ısrarla kendi iç süreçlerimizin sağlıklı işlemesini sağlamak, sadece mesleki başarıların değil daha kaliteli yaşam koşullarının önünü açacak tek yoldur.

“İstersek Engelleriz”...

TMMOB
Mimarlar Odası Ankara Şubesi
39. Dönem Yönetim Kurulu

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Adına
Sahibi ve İcra Kurulu Başkanı
Nimet Özgönül

İcra Kurulu Başkanı
Emel Akın, Kadri Ataba,
Bülent Batuman, Nuralı Bayraktar,
Namık Erkal, Serpil Özaloğlu,
Ebabeir Özmert, Esin Soylu

BÜLTEN
Aylık Yerel Süreli Yayın

İcra Kurulu Başkanı
Deniz Akın

Grafik Tasarım
Harman Çakmak

Reklam ve Sponsorluk Koordinatörlüğü
417 86 65/129
reklam@mimarlarodasianskara.org

Konur Sokak No: 4/3 Kat: 3. Kat
Telefon: 0 312 417 86 65
Faks: 0 312 417 18 04
e-posta: info@mimarlarodasianskara.org
http://www.mimarlarodasianskara.org

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bülteni
ayda bir yayımlanmaktadır.
6500 adet basılmıştır. Üyelere ücretsiz dağıtılır.
Burada yer alan yazıların içeriğinin sorumluluğu yazarına aittir.
Kaynak gösterilmek koşuluyla alınabilir.
Baskı tarihi: Şubat 2007

Baskı
Matsa Basımevi
İvedik Org. San., Matbaacılar Sitesi 558. Sk. No: 42 Ankara
Telefon: (0312) 395 20 54 (pbx)

çocuk ve mimarlık

çocuk ve mimarlık örnek bir öğrenme süreci,
bir toplumsal buluşma,
ortak heyecan ve ortak hayallerin buluşması

4 ► HABERLER VE DUYURULAR

- . İŞYERİ TEMSİLCİLİK SEÇİMLERİMİZ DEVAM EDİYOR...
- . KARABÜK 100 EVLER MEVKİİ'NDE YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARI
- . AOÇ DANIŞMA KURULU GERÇEKLEŞTİRİLDİ
- . DİKMEN VADİSİ'NDE ONAYSIZ YIKIM!
- . MAMAK'TA MİMARLARLA TOPLANTI
- . KÜLTÜR ATAŞELERİ İLE TOPLANTI
- . BURSA KIZYAKUP KENT PARKI YARIŞMASI BİRİNCİSİ "BAHÇE-KENT", ULUSLARARASI "MIPIM ARCHITECTURAL REVIEW ÖDÜLÜ"NE ADAY
- . ANKARA BÜYÜK ŞEHİR BELEDİYESİ KUĞULU PARK'TA MİNİMUM TECAVÜZ'E BAŞLADI
- . TMMOB DENİZLİ İL KOORDİNASYON KURULU 1/25000'LİK PLAN İPTAL DAVASI'NI KAZANDI
- . OLGUNLAR SOKAK TRAFİĞE AÇILMASINI!
- . 7. DÜNYA SOSYAL FORUMU KENYA'DA TOPLANDI
- . KENTSEL DÖNÜŞÜMÜN KAVRAMSAL AÇILIMI VE PLANLAMA BOYUTU" PANELİ
- . 7. ULUSLARARASI AVRUPA TASARIM AKADEMİSİ KONFERANSI
- . 19. ULUSLARARASI YAPI VE YAŞAM KONGRESİ MİMARLIĞIN GELECEĞİ-GELECEK İÇİN MİMARLIK

6 ► SONUÇLANAN VE DEVAM EDEN YARI MALAR

- . 2007 MIES VAN DER ROHE ÖDÜLÜ'NE ADAY 7 PROJE AÇIKLANDI

8 ► DUYURULAR... ÇAĞRILAR...

- . BİNA KİMLİKLERİ ENVANTERİ **PROJESİ**
- . ENDÜSTRİ MİRASI ENVANTER, KORUMA / ONARIM DEĞERLENDİRME VE YAŞATMA **PROJESİ**
- . MESLEK YILINA SAYGI

[MİM/ağ]

MİMARLIK ÖĞRENCİLERİ ULUSAL FİKİR YARIŞMASI

PROJE FİKİR

"KENT DÖŞLERİ" 1

ULUCANLAR MERKEZ KAPALICEZAEVİ DEĞERLENDİRME PROJESİ

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ ► 13

TBMM MİLLETVEKİLLERİ LOJMANLARININ TESCİLİ İÇİN BAŞVURU YAPILDI ► 14

TBMM LOJMANLARI VE GECİKMİŞ BİR ÖZÜR YAZISI ► 16

C. ABDİ GÜZER

TBMM MİLLETVEKİLİ SİTESİ, ANKARA ► 18

AYDAN BALAMİR

ANKARA KENT AMBLEMİLERİ VE TEMSİL NİTELİKLERİ ► 20

NURAY BAYRAKTAR

TORİNO 2008 HAZIRLIK TOPLANTISI ► 24

MİMARLIĞIN KRİZİ VE MEŞRUIYETİ ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

RAŞİT GÖKÇELİ

ÇOCUK VE MİMARLIK ► 26

ÇOCUKLARLA MİMARLIK KÜLTÜRÜNÜ PAYLAŞMAK İÇİN BİR SAATİNİZİ İSTİYORUZ

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ ► 28

HEM "ÇOCUK DOSTU KENT PROJESİ" DANIŞMA KURULUNDA HEM DE YÜRÜTME KURULU'NDA GÖREV ALDI

KİTAP TANITIM ► 30

XXII. DÜNYA MİMARLIK KONGRESİ: RESMÎ PROGRAM, AÇILIŞ VE KAPANIŞ KONUŞMALARI, BİLDİRGELER, DEĞERLENDİRMELER

SANKİ VİRAN ANKARA

BASIN AÇIKLAMALARI ► 31

HRANT DİNK'İN ANISINA "DÖNÜŞÜM ALANLARI HAKKINDA KANUN TASARISI" ÜLKEMİZİN VARLIKSIZLAŞTIRILMA POLİTİKASINA YÖNELİK ORGANİZE SORUMSUZLUK BELGESİDİR!... İLLER BANKASI ANONİM ŞİRKETİ HAKKINDA KANUN TASARISI MECLİS GÜNDEMİNDEN GERİ ÇEKİLMELİDİR!

TEKNİK BİLGİLER ► 37

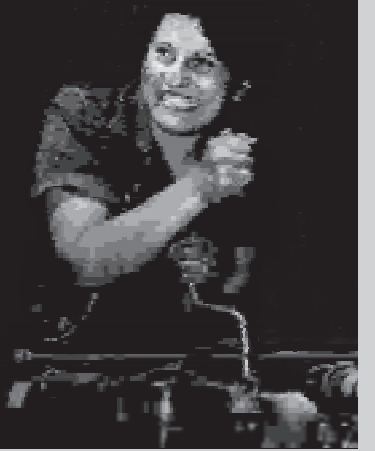
MİMARIN SORUMLU TUTULAMAYACAĞI DURUMLAR

BASINDA MİMARLIK ► 38

GELİRGİ DERİT ABLOSU ► 40

içindekiler

8 mart dünya emekçi kadınlar günü ►

14 tbmm milletvekilleri lojmanlarının tescili için başvuru yapıldı ►

28 çocuk dostu kent projesi ►

haberler

İşyeri Temsilcilik seçimlerimiz devam ediyor...

TMMOB Mimarlar Odası İşyeri Temsilcilikleri yönetmeği gereğince kamu ve özel sektörde çalışan mimarların; mesleki alanda gereksinimlerini karşılamak, mesleki uğraşlarını kolaylaştırmak, mesleki hizmetinin güvencelerini sağlamak ve korumak, bu üyeler arasında dayanışma ortamı oluşturmak, bu üyelerin Mimarlar Odası ile doğrudan ilişkisini sağlamak ve bu yolla meslek etiğini ve kamu çıkarlarını korumak amacıyla Mimarlar Odası Ankara Şubesi Kamu ve Özel sektörde 47 işyeri temsilciliği oluşturmuştur. Şubemiz 47 işyeri Temsilciliğinin yanında işyeri temsilciliği bulunmayan kamu kurumlarında ve özel sektörde çalışan mimar verilerine ulaşarak işyeri temsilcilik sayısını artırmaya başlamıştır.

Şube bünyesinde yapılan işyeri tespit formu ile de kamu kurumlarında ve özel şirketlerde çalışan mimar sayısının ve çeşitli verilerin tespiti yapılarak mimar veritabanının oluşturulması şubat sonu itibariyle tamamlanacaktır.

Ocak ayı içerisinde seçim yapılarak kamu ve özel sektör işyeri temsilcilerimiz aşağıdaki gibidir.

T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı- *Ayhan Tırpan*
TEDAŞ Emlak ve İnşaat Genel Müdürlüğü- *Kemal Akarçay*
T.C.Türk Standartları Enstitüsü- *Berna İşiker, Nazan Kullukçu*
Eczacıbaşı İntema- *Dilek Süzal, Burcu Binboğa*
Mesa Mesken- *Ahmet Şahin, Onur Ergen Akçalı, A. Gülder Taşçıoğlu*

İşyeri Temsilcilerimizin görevlerini kusursuz yerine getireceklerine olan inancımızla, yeni seçilen temsilcilerimize başarılar dileriz.

Karabük 100 Evler Mevkii'nde yürütmeyi durdurma kararı

Kardemir AŞ'nin talebi üzerine 100 Evler mevkiinin kısmen yeşil alandan çıkarılarak iş merkezi ve hastane olarak düzenlenmesine ilişkin tadilat talepleri Belediye Meclisi'nin 6 Eylül 2006 tarih 22 no'lu oturumunda kabul edilmiştir.

100 Evler Mevkii Karabük Demir Çelik fabrikalarının temelinin atıldığı 3 Nisan 1937 tarihinden itibaren fabrikanın kuruluş çalışmalarına paralel olarak yapılan ilk işçi evleri, hâlihazır durumda imar planında kentsel park alanı ve belediye hizmet alanı olma niteliğindedir. Şehrin merkezinde ve yapılaşmanın yoğun olduğu bir bölgede yer alan 100 Evler'in yeşil alandan ticari alanlara dönüştürülmesi kamu zararı olduğu gibi, şehircilik ve planlama ilkelerine de aykırıdır. Söz konusu gelişme ile ilgili olarak TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Karabük Temsilciliği'nde müdahil olduğu dava sürecinde Zonguldak İdare Mahkemesi tarafından yürütmeyi durdurma kararı alınmıştır.

AOÇ Danışma Kurulu gerçekleştirildi

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi 8 Şubat 2007 tarihinde Mimarlar Odası 5.katında, Atatürk Orman Çiftliği ile ilgili yaşanan son gelişmeler ile ilgili olarak, yeni çalışmalar başlatmak için danışma kurulu düzenlemiş, yeni fikirler oluşmasına olanak sağlamıştır. Üç konuda görüş geliştirildi.

Sonuç olarak:

- . hukuksal boyutu,
- . mekansal boyutu,
- . kamuoyu oluşturulması

Bundan sonraki sürecin tanımlanmasına yönelik, çelişkilerin anında tespit edilip yasal işlem başlatılması, değer alanlara yönelik yarışma düzenlenmesi, konuya medyanın dikkatinin çekilmesi ve yapılanların aktarılması; toplantı sonucunda ortaya çıkan somut önerilerdendir.

Dikmen Vadisi'nde Onaysız Yıkım!

Büyükşehir Belediyesi ekiplerinin, yıkılmış evlerin enkazını kaldıracagız diyerek müdahale ettiği Dikmen Vadisi'nde, yıkım araçlarını, içinde gecekondlu sakinlerinin oturduğu evlere yöneltmesi, halkı tedirgin etti. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi de Dikmen halkının yanında olduğunu önce Ankara Büyükşehir Belediyesi önündeki basın açıklamasına katılarak, daha sonra Dikmen Vadisi'nde halkın yanında olarak destek vermiştir.

Mamak'ta Mimarlarla Toplantı

Mamak'ta çalışan mimarlarla Mimarlar Odası Ankara Şube Yönetim Kurulu, sorunların çözümü konusunda bir araya geldi. Mesleki denetim uygulanmasında karşılaşılan sorunların görüşüldüğü toplantıda, mesleki denetim yaptırmayan mimarlara yönelik yapılacak uygulamalar üzerine görüşler belirtildi. Belediye, Oda ve mimarların ilçenin mimari gelişimini tartışacakları ve çözüm önermeleri arayacakları Mamak ilçe buluşması organizasyonu için komisyon oluşturuldu.

Kültür Ataşeleri ile Toplantı

Mimarlar Odası Ankara Şubesi, 39.dönem çalışma programı çerçevesinde, ülkelerarası ilişkilerin geliştirilmesi ve karşılıklı mimarlık kültürünün paylaşılması hedefiyle elçiliklerin kültür ataşeleriyle bir toplantı gerçekleştirerek dönem sonuna kadar ülkelerin kendi kültürlerini tanıtacakları, mimarlık kültürünü paylaşacakları ve uluslararası sergilerin yapılacağı bir dizi etkinlik planlandı.

Bursa Kızıyakup Kent Parkı Yarışması Birincisi “Bahçe-Kent”, Uluslararası “MIPIM Architectural Review Ödülü”ne Aday

Bursa Osmangazi Belediyesi tarafından 2006 yılında açılan Kızıyakup Mahallesi Kent Parkı Kentsel Tasarım ve Mimari Proje Yarışması'nda; Dist Mimarlık (Mimar Evren Başbuğ, Y.Mimar Ceyhun Baskın ve Y.Mimar İnanç Eray) tarafından tasarlanan; "Bahçe-Kent" sloganı ile birincilik ödülünü kazanan proje, uluslararası prestije sahip “MIPIM Architectural Review Geleceğe Dair Mimari Proje Ödülü”ne (MIPIM Architectural Review Future Project Awards) aday gösterildi.

Olgunlar Sokak Trafiğe Açılmasın!

Şehir Plancıları Odası tarafından, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin vermiş olduğu Olgunlar Sokağı'nın araç trafiğine açılması kararı, kent merkezi ile ilgili yaya ve araç trafiği düşünülmeden acele ve kent bütününden bağımsız parçacı bir yaklaşımla alınan bir karar olarak değerlendirilmişti. Bu tür kararların, yaya kullanımı yoğun alan sayılarının kent merkezlerinde artırılması gerekirken, elimizde olanların da kaybedilmesine neden olduğu, kentliler ve mimarlar olarak kent merkezinin alınan parçacı yaklaşımlarla her geçen gün çözumsuzlüğe mahkum edilmesini onaylamadığını ifade etmiştir.

Belçika Büyükelçiliği'nin Olgunlar sokak'taki büfelerin çöpleri ile ilgili Dışişleri Bakanlığı'na "nota" verdiği iddiası ile Belediye tarafından büfelerin kaldırılarak sokağı araç trafiğine açması, Kızılay'da yaşanan yaya bölgesi sıkıntısında mevcut yaşam alanlarımıza zarar vermektedir.

8 Mart Dünya emekçi Kadınlar Günü Program

7 Mart 2007 Çarşamba günü saat 12.00'de
“Fotoğraflarla Kadın ve Mimarlık” Fotoğraf sergisi

Geçtiğimiz aylarda vefat eden 1801 sicil numaralı üyemiz Olcay Ünlüsayın ve 2922 sicil numaralı üyemiz Berrak Seren için 18.00'de slayt gösterisiyle beraber anma

Müzikli kokteyl

Etkinliğe katılanlara, heykeltıraş Sayın Erdal Duman tarafından 8 Mart için özel olarak tasarlanan bir anı objesi hediye edilecektir.

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ 39.DÖNEM'İN 1 YILLIK FAALİYETLERİNİN DEĞERLENDİRİLECEĞİ ÜYE DANIŞMA KURULU 17 MART 2007 TARİHİNDE YAPILACAKTIR

TMMOB Denizli İl Koordinasyon Kurulu 1/25000'lik Plan İptal Davası’nı kazandı

TMMOB adına Denizli İl Koordinasyon Kurulu, 1/25000 ölçekli Denizli Çevre Düzeni Planının iptali için Denizli İdare Mahkemesi'nde, Denizli Valiliği ve Denizli Belediyesi'ne açtığı davayı kazandı. Davalı Denizli Valiliği ve Denizli Belediyesi ise kararı temyiz ederek Danıştay'a başvurdu.

Denizli Belediye Meclisi'nin 07/04/2005 günlü 124 sayılı kararı ve Denizli İl Genel Meclisi'nin 06/05/2005 günlü 2005/6 sayılı kararıyla kabul edilen 1/25000 ölçekli Denizli Çevre Düzeni Planının; Bakanlık tarafından onaylanması gerektiği, Denizli İl Genel Meclisi'nin dava konusu planı onaylama yetkisinin bulunmadığı, Belediye Meclisi'nce 5272 sayılı Yasa'nın 20. ve 21. maddelerine uyulmadan karar alındığı, planın şehircilik ve planlama ilkelerine ve kamu yararına aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istemiyle Denizli İKK tarafından İdare Mahkemesi'nde dava açılmıştı. Mahkeme de 1/25000 ölçekli Denizli Çevre Düzeni Planında hukuka uygunluk bulunmadığı yönünde karar vermişti.

Denizli İdare Mahkemesi'nin 1/25000 ölçekli Denizli Çevre Düzeni Planını iptal etmesi sonucu, şu an Denizli'de 1/25000 ölçekli plan bulunmuyor. Belediye yeni plan yapma çalışmalarını, davacı TMMOB İKK meslek odaları temsilcilerinin de içinde bulunduğu bir komisyon ile sürdürüyor.

NEBİ FİŞKİN'I YİTİRDİK...

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin 7168 sicil nolu üyesi Nebi FİŞKİN 25.01.2007 tarihinde vefat etmiştir.

1975 A.D.M.M.A. mezunu olan Nebi FİŞKİN'ın cenazesi 26 Ocak 2007 tarihinde Siteler Merkez Camii'nde kılınan öğlen namazının ardından Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Ailesine ve tüm meslektaşlarına başsağlığı dileriz.

7. Dünya Sosyal Forumu Kenya'da Toplandı

Dünya Sosyal Forumu (DSF) 20-25 Ocak 2007'de Kenya Nairobi-Kasarani'de Moi Uluslararası Spor Merkezi'nde düzenlendi. DSF'ye aralarında TMMOB Yönetim Kurulu II. Başkanı Hüseyin Yeşil'in de bulunduğu bir grup, Türkiye Sosyal Forumu'nu temsilen katıldı.

Dünyanın dört bir yanından 150 bin delegeyi ağırlayan Dünya Sosyal Forumu kapsamında, alanda bulunan 106 mekanda 1000'den fazla etkinlik gerçekleştirildi.

Kentsel Dönüşümün Kavramsal Açılımı ve Planlama Boyutu” Paneli

Merkez Yönetim Kurulunun 40. Dönem 20 no.lu toplantısı 23 Şubat 2007 Cuma günü Adana'da yapılacaktır.

Ayrıca, 24 Şubat 2007 Cumartesi günü TÜYAP Adana Uluslararası Fuar ve Kongre Merkezi'nde “**Kentsel Dönüşümün Kavramsal Açılımı ve Planlama Boyutu**” konulu Panel düzenlenmiştir.

7. Uluslararası Avrupa Tasarım Akademisi Konferansı

İzmir Ekonomi Üniversitesi bu seneki Uluslararası Avrupa Tasarım Akademisi Konferansına ev sahipliği yapıyor. 'Disaster' (felaket), 'Discourse' (söylem) ve 'Disorder' (düzensizlik) gibi üç ana tema çerçevesinde gelişecek olan konferans, çağdaş tasarım anlayışı ve söylemini oluşturan birbirleriyle ilişkili ama kimi zaman da çelişkili olan kavramlardan ve olgulardan yola çıkarak tasarım alanında var olan farklı yaklaşımlara ışık tutmayı hedefliyor. 11-13 Nisan 2007 tarihleri arasında İzmir'de gerçekleştirilecektir.

19. Uluslararası Yapı ve Yaşam Kongresi Mimarlığın Geleceği-Gelecek İçin Mimarlık

TMMOB Mimarlar Odası Bursa Şubesi tarafından düzenlenen 19. Uluslararası Yapı ve Yaşam Kongresi “Mimarlığın Geleceği - Gelecek için Mimarlık” teması ile **22-23-24 Mart 2007** tarihinde "**Bursa Yapı ve Yaşam Fuarı**" Bursa Uluslararası Fuar Merkezi'nde düzenlenecektir.

sonuçlanan yarışmalar

2007 Mies van der Rohe Ödülü'ne Aday 7 Proje Açıklandı

Avrupa Birliği Çağdaş Mimarlık Ödülleri kapsamında düzenlenen 2007 Mies van der Rohe Ödülü jürisi ödüle aday 7 projeden oluşan listeyi açıkladı. 4 Nisan 2007 tarihinde açıklanacak ödül sahibi yapı Avrupa'da son 2 sene içinde gerçekleştirilmiş en başarılı mimarlık ürün olarak değerlendirilecek.

Jüri üyeleri 7 projeden oluşan listenin yanı sıra ödüllerin sergisi ve katalogunda basılmak için 33 projelik bir seçme liste de oluşturdu. Avusturya, Belçika, Hırvatistan, Danimarka, Fransa, Almanya, İrlanda, İtalya, Hollanda, Norveç, Slovenya, İspanya, İngiltere ve Türkiye'den projelerin yer aldığı listede Türkiye'den Han Tümertekin ve Eylem Erdiç tarafından Çanakkale'de uygulanan SM Evi de yer alıyor. Toplam 273 projenin arasından seçilen projelerin sergisi ve ödüller 14 Mayıs 2007 tarihinde Barselona'da Mies van der Rohe Pavilyonu'nda yapılacak ödül töreninde sahiplerine verilecek. Birinci gelen proje 50 000 Euro'luk ödülü almaya hak kazanırken yeni mimar özel mansiyon ödülü olarak 10 000 Euro verilecek.

Jüri tarafından seçilen 7 finalist proje ise aşağıdaki gibidir:

Pôle universitaire de sciences de gestion (*İşletme Okulu*), Bordeaux, Fransa.
Mimarlar: Anne Lacaton & Jean Philippe Vassal/Lacaton & Vassal Architectes

Anne Lacaton & Jean Philippe Vassal
Pôle Üniversitesi İşletme Okulu,
Bordeaux, Fransa

Rudy Ricciotti
Ulusal Koreografi Merkezi,
Aix-en-Provence, Fransa

Zaha Hadid
Phaeno Bilim Merkezi, Wolfsburg,
Almanya

Ben van Berkel
Mercedes-Benz Müzesi, Stuttgart,
Almanya

Centre Chorégraphique National (Ulusal Choreography Merkezi), Aix-en-Provence, Fransa.
Mimar: Rudy Ricciotti

Phaeno Science Centre, Wolfsburg, Almanya.
Mimar: Zaha Hadid/Zaha Hadid Architects

Mercedes-Benz Museum, Stuttgart, Almanya.
Mimar: Ben van Berkel/UN Studio

Centro de Artes de Sines (Sines Sanat Merkezi), Sines, Portekiz.
Mimarlar: Manuel Aires Mateus, Francisco Aires Mateus/Aires Mateus e Associados

Edificio Veles e Vents (America Kupa Binası) Valencia, İspanya.
Mimarlar: David Chipperfield, Fermin Vázquez/David Chipperfield

MUSAC Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León (MUSAC, Castilla ve León Çağdaş Sanat Müzesi), León, İspanya.
Mimarlar: Luis M. Mansilla, Emilio Tuñón/Mansilla + Tuñón.

Manuel Aires Mateus, Francisco Aires
Sines Sanat Merkezi, Sines, Portekiz

David Chipperfield, Fermin Vázquez
America Kupa Binası, Valencia, İspanya

Luis M. Mansilla, Emilio Tuñón
MUSAC, Castilla ve León Çağdaş Sanat
Müzesi, León, İspanya

devam eden yarışmalar

- Kayseri Şube'den Afiş Yarışması: “Işık ve Mekân.. Sinan”
Teslim Tarihi : 09.02.2007
- Prosteel 2007 Çelik Yapı Tasarımı Yarışması'na Başvurular Başladı
Teslim Tarihi : 12.02.2007
- “Güney Orestad için Kent Mekânları ve Kent Hayatı” Uluslararası Tasarım Yarışması
Teslim Tarihi : 14.02.2007
- Carlsberg'in Kopenhag Arazisi için Uluslararası Fikir Yarışması
Teslim Tarihi : 28.02.2007
- IOC/IAKS Uluslararası Mimarlık Ödülleri: “Örnek Spor ve Serbest Aktivite Mekânları” 2007
Teslim Tarihi : 28.02.2007
- 2007 Klinker Proje Yarışması
Son Başvuru Tarihi: 02.03.2007
- Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Dicle Vadisi Peyzaj Planlama Kentsel Tasarım ve Mimari Proje Yarışması
Teslim Tarihi : 05.03.2007
- Gürel Ödülü 2007
Teslim Tarihi : 05.03.2007
- TC Berlin Büyükelçiliği Kançılara Binası Uluslararası Mimari Proje Yarışması
1. Aşama Proje Teslimi : 09.03.2007
- UIA Uluslararası Torsanlorenzo Ödülü, 2007
Projelerin Adrese Son Teslim Tarihi : 11.03.2007
- **PROJEFİKİR** Kent Düşleri-1
Ankara Şubesi Mimarlık Öğrencileri Ulusal Fikir Yarışması
Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi Değerlendirme Projesi
Son Başvuru Tarihi : 12.03.2007
- Kültürel Mirasın Korunması: 2007 UNESCO Asya-Pasifik Mirası Ödülleri
Projelerin Teslim Tarihi : 31.03.2007
- İstanbul Büyükşehir Şubesi Şener Özler Mimarlık ve Çocuk Resim Yarışması - I: “Sokaklarımız”
Teslim Tarihi : 13.04.2007
- 2. Uluslararası Living Steel Sürdürülebilir Konut Tasarım Yarışması
Teslim Tarihi : 14.05.2007
- "H₂Ouse - Suda Yaşam": Corus Mimarlık Öğrencileri Proje Yarışması
Teslim Tarihi : 18.05.2007
- Doğal Afetlerden Etkilenen Bölgelerde Sürdürülebilir Enerji Kaynakları ve Bioiklimsel Mimarlık Tasarımları Yarışması
Teslim Tarihi : 29.06.2007

M İ M A R L I K Ö Ğ R E N C İ L E R İ U L U S A L F İ K İ R Y A R I Ş M A S I

U L U C A N L A R M E R K E Z K A P A L I C E Z A E V İ D E Ğ E R L E N D İ R M E P R O J E S İ

PROJE FİKİR

" K E N T D Ü Ş L E R İ " 1

Temmuz 2006 tarihinde boşaltıldıktan sonra atıl halde duran Türkiye tarihinin önemli mekansal tanıklarından biri olan Ankara Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi için TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ve Ankara Barosu olarak Ulusal Fikir Yarışması düzenlenmiştir.

Ülkenin ve kentin belleğinde anı değeri olan, bulunduğu konum ve arazisinin genişliği itibariyle rant değeri yüksek olan ve içinde barındırdığı yapıların tarihi itibariyle anıtsal bir değeri olan Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi için mimarlık öğrencileri başta olmak üzere tüm öğrencilere ulusal düzeyde açılmış olan Kent Düşleri-1 Değerlendirme Fikir Proje Yarışması ile Cezaevinin yeniden değerlendirilmesi ve yeni açılımlar yaratması hedeflenmektedir.

Bu yarışma aynı zamanda kent yaşamına ve geleceğine dair oldukça sınırlı olan düşüncelerin çoğalmasını ve yaygınlaşmasını, kentlilerin, uzmanların, yerel yöneticilerin, demokratik kitle örgütlerinin, sivil inisiyatiflerin, yerel yöneticilerin ve kamu yönetimde görev alan idarecilerin bir araya geldikleri kolektif bir süreç içerisinde çözüm önermelerinin tartışılmasını, yaşadığımız hayatı ve mekanları sorgulayacak platformlar oluşturulmasını da hedeflemektedir.

Yarışmaya katılan her proje ve fikir kent açısından önemlidir. Bu nedenle bu yarışma sürecinde her önermenin tartışılabilir ve paylaşılabılır kılınmasını sağlayacak tartışma ortamları düzenlenecektir. Yarışmaya katılan her katılımcının önerdiği projesini sunacağı, anlatacağı ve tartışacağı bir felsefi altyapıyı da ortamlar paylaşması sağlanacaktır.

Tüm bu tartışma ortamlarının yaratılması amacıyla hazırlanan yarışma web sitesinde kentin belleğinde önemli yer tutan Ulucanlar Merkez Kapalı Cezaevi ile ilgili her türlü fikir ve görüşlerinizi forumlar aracılığı ile paylaşabilirsiniz.

Gerçekleşebilir kent düşleri oluşturmak, bu düşlerin toplumla buluşmasını sağlayarak ortak heyecana dönüşmelerini uygulanabilir kılmak imkânsız değildir.

Tüm öğrencileri bu heyecana katılmaya, KENT DÜŞLERİ KURMAYA ve ideallerini toplumla paylaşmaya tüm kentlileri, yerel yöneticileri, kamu idarecilerini, meslek odalarını, sivil inisiyatifleri ve siz üyelerimizi bu duyarlılığın yaygınlaşması için birlikteliğe, ortak hareket etmeye davet ediyoruz.

[MİM/ağ]

ile
NEREDE
MİMAR
VARSA
ODA
ARTIK
ORADA

sıra, [MİM/ağ] ve bileşenlerini gündelik yaşamınızın bir parçası yapmakta...

[MİM/ağ]

Mimarlar Odası Ankara Şubesi etkinlik bölgesinde bulunan 18 kentte mesleki faaliyetini sürdüren 2600'ü serbest mimarlık bürosu sahibi yaklaşık 7000 üyemize kesintisiz hizmet vermek ve bu üyelerimizin gündelik iş akışlarına destek olmak amacıyla tasarlanan [MİM/ağ] yayında.

Üyelerimize yönelik tüm hizmetleri ücretsiz olarak sağlayan [MİM/ağ] ve bileşenleri ile Odamıza yeni ve çağdaş işlevler de kazandırılmış oldu.

Üyelerimiz [MİM/ağ] ile Şubemizle, birbirleriyle ve tüm sektör bileşenleriyle anlık, etkileşimli ve kesintisiz iletişim kurabilecekler, sayısal teknolojinin olanaklarından yararlanarak Oda servislerinin neredeyse tümünden yararlanabileceklerdir.

Serbest mimarlık hizmeti veren üyelerimiz için hazırlanan [e-büro] ile; büro, müşteri ve proje yönetimi kolaylaşacak, işletme maliyetleri ise azalacaktır.

Dinamik bir tasarım olarak geliştirilen [e-katalog] ile üyelerimiz; sektörle kesintisiz iletişim kurabilecek, proje tasarımından başlayarak karşılaştıkları sorunların büyük bir bölümünü artık yaşamayacaklardır.

Eğlence, iletişim ve eğitim amaçlı servislere destek vermesi için tasarlanan [MİM/sis]; Odamızla üyelerimiz arasında çok yeni iletişim kanalları açmıştır.

Üyelerimizin güvenilir satıcılardan alışveriş yapabilmelerini sağlamak ve tüketici haklarını gözetken bir ticaret ortamı sağlamak için açılan [e-pasaj] sayesinde mal ve hizmet alımları daha ucuza yapılacaktır.

Proje kapsamında başlatılan ve son kontrolleri tamamlanmak üzere olan sayısallaştırma çalışmaları sonucunda Odamızın 51 yıllık birikimi tüm üyelerimizin kullanımına açılacaktır.

Sonuç olarak Şube Yönetim Kurulu olarak biz sadece 21.yüzyılın olanaklarına sahip olunmasını istedik ve bu isteğimizi de gerçekleştirdik.

Şimdi sıra, [MİM/ağ] ve bileşenlerini gündelik yaşamınızın bir parçası yapmakta...

Hala kullanıcı bilgilerini almadıysanız lütfen [MİM/ağ] PAROLA BİLDİRME SERVİSİ'ne bağlanın...

İLETİŞİM : (0312) 417 86 65/129
mimag@mimarlarodasiankara.org

YARIŞMA İLE İLGİLİ BASVURU VE DETAYLARA ULAŞMAK İÇİN
<http://ulucanlar.mimarlarodasiankara.org>
E-mail: ulucanlaryarismasi@mimarlarodasiankara.org
Adres: Konur Sokak 4/3 Kızılay/Ankara, Tel.: 0 [312] 417 86 65 / Fax: 0 [312] 417 18 04

çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı...

Bina Kimlikleri ve Envanteri Projesi

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından yürütülen **Bina Kimlikleri ve Envanteri** projesi ile binalara ait tarihi, mimari bilgilerin, binanın planlarının, eski ve güncel fotoğraflarının elde edilmesi sonucunda oluşan bilgi birikiminin çeşitli araçlarla kamuoyuna sunulması amaçlanmaktadır.

Projede; kentlilik bilincinin oluşumuna katkıda bulunmanın yanı sıra, Mimarlar Odası'nın Türkiye mimarlığı ve mimarları hakkında bilgi birikimine sahip olmasının gerekliliği de önemle vurgulanması gereken hedefler arasında yer almaktadır. Bu nedenle binalar hakkında ulaşılabilen tüm veriler arşivlenmekte, bu binalar arasından ise **kent yaşantısında önemli bir yeri olan, dönemini ve mimari çeşitliliği yansıtan binalar**

seçilerek bu binalar için sergi paftaları hazırlanmaktadır. Sergiler Bina Kimlikleri çalışmalarını kentliyle paylaşmak için kullanılan araçlardan sadece birini oluşturmaktadır. Bu çalışma ile birikecek tüm bilgiye kamuoyunun ulaşılabilirliğini sağlamak amacıyla, sınırlı sayıda örnekleri kapsayan **sergiler dışında, katalog kitaplar** ve internet üzerinden herkese açık bir **web sitesi** hazırlığı da sürmektedir.

39.Dönemde de TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, **envanter** çalışmasına ağırlık vererek Ankara'daki yapıların olabildiğince dökümlerini gerçekleştirmek ve ileriye dönük Mimarlık Rehberi çalışmalarına altlık hazırlamayı hedeflemektedir.

Bu çerçevede proje müellifi olduğunuz, **Ankara ve TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi etkinlik alanı** (Düzce, Kdz.Ereğli, Çaycuma, Zonguldak, Bartın, Devrek, Karabük, Bolu, Çankırı, Tosya, Kastamonu, Çorum, Kırşehir, Kırıkkale, Yozgat, Sankaya, Sivas, Malatya, Nevşehir, Erzincan, Tunceli, Erzurum) **içerisinde bulunan yapılarınız** ile ilgili olarak Binanın Adı, Özgün İşlevi, Proje ve Yapım Tarihi vb. künye bilgilerini doldurmanız; binaya ait bilgi, belge ve dokümanları (binaya ait fotoğraflar (eski-güncel) ve projeleri mümkün olması durumunda dijital kopya olarak, eğer olamaz ise Şube tarafından dijital kopyası alınmak üzere orjinal evrak olarak) Mimarlar Odası Ankara Şubesi'ne iletmenizden mutluluk duyacağız.

Bina Kimlikleri ve Envanteri Projesi

İletişim ve bilgi için:

Özge Şahin
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
Tel. (312) 417 8665 /Faks (312) 417 1804
info@mimarlarodasiankara.org

Envanter formuna www.mimarlarodasiankara.org adresinden ulaşabilirsiniz.

çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı...

Endüstri Mirası Envanter, Koruma / Onarım Değerlendirme ve Yaşatma

Projesi

Türkiye'de çeşitli dönemlerine tanıklık etmiş endüstri yapı ve alanlarının sürdürülebilirliğinin sağlanması, koruma bilinci oluşturulması ve yeniden işlevlendirilecek önermelerle gelecek kuşaklara ve topluma kazandırılması amacıyla TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin başlatmış olduğu Endüstri Mirası Envanter, Koruma – Onarım Değerlendirme ve Yaşatma Projesi başlıklı konuya ilgi duyan ve bizlerle birlikte **"Endüstri Mirasının Türkiye Rotası"**nı belirlemek isteyen üyelerimizin değerli katkılarını sevgiyle bekliyoruz. Çalışma grubunun oluşması için 30 Aralık 2006 tarihine kadar TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi ile iletişime geçmenizi rica ederiz.

Endüstri Mirası Envanter, Koruma / Onarım
Değerlendirme ve Yaşatma Projesi Koordinatörleri
Nimet Özgönül, Nuri Arıkoğlu

İletişim ve bilgi için:

Özge Şahin
TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi
Tel. (312) 417 8665 /Faks (312) 417 1804
info@mimarlarodasiankara.org

çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı... çağrı...

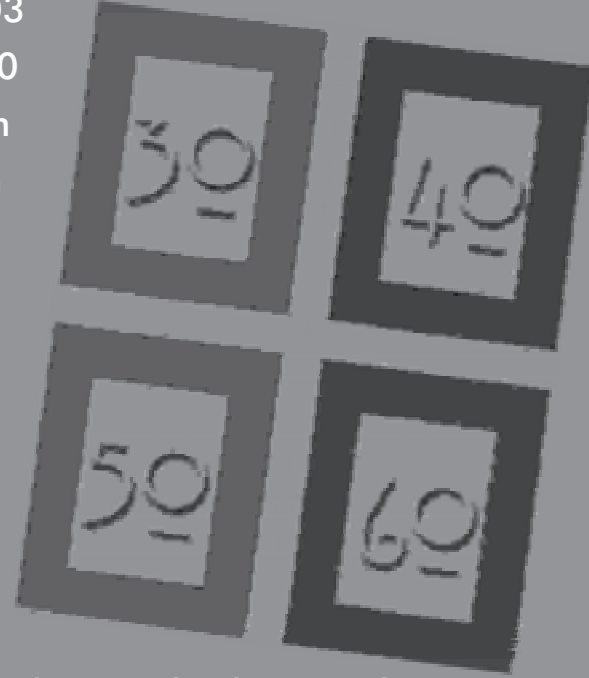
meslek yılına saygı

Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından 2003 yılından bu yana mesleğinde 30-40-50 ve 60 yılını tamamlamış üyelerimiz için düzenlenen "Meslek Yılına Saygı" töreni 2007 yılı Nisan ayında gerçekleştirilecektir.

Meslekte 50 ve 60 yıllarını dolduran üyelerimizin meslekle geçen bir ömrün kısa film gösterisi ve üyelerimize ait fotoğraf ve çalışmalarından oluşan sergi paftaları tören günü mimarlık ortamı ile paylaşılacaktır.

Söz konusu etkinlikle ilgili çalışmalarımız henüz başlamış olup üyelerimizle karşılıklı etkileşim ve paylaşım dahilinde yürütmek istemekteyiz.

Bununla ilgili, ödül alacak üyelerimizin iletişim bilgilerine ulaşmak ve tören duyurusu ve kurgusu için bizimle çalışmak isteyen mimarları yanımızda görmekten onur duyacağız.

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

BİZLER EMEĞİN MİMARLARIYIZ!

8 Mart'ın Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak adlandırılmasının temel nedeni ,emekçi kadınların sömürü düzenine karşı verdiği mücadeledir.1857 yılında New York'ta dokuma işçisi 40 bin kadının ağır çalışma koşullarını protesto etmek amacıyla başlattıkları grev, ABD saldırısı ile 111 işçi kadının katledilmesiyle sonlanmıştır. Fakat onların haklılığı ve emperyalizme başkaldırısı tüm dünya kadınlarını etkilemiş ve mücadelelerine ışık tutmuştur.

1910 yılında Clara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan edilmiş ve o günden bu yana kadınların mücadelesinin sembolü haline gelmiştir.

BİZLER EŞİTLİĞİN MİMARLARIYIZ!

Evlere temizliğe giden, fabrikalarda, tarlalarda, ofis ve bürolarda çalışan kadınlar evlerine döndüklerinde de çalışmaya devam ederler. Evdeki işler de kadının görevi olarak gösterilip, öğretilir. Çünkü açlığın, yoksulluğun her gün artarak yaşandığı ülkemizde halkın sömürüye ve zulme başkaldırısı kadının köleleştirilmesiyle engellenmiştir. Fakat bu çifte sömürüye rağmen kadınlarımız her zaman büyük direnişlerin içinde yer almıştır.

Kurtuluş Savaşı sırasında cepheye mermi taşıyan kadınlarımızdır,12 Eylül döneminde anti-faşist mücadelede yer alan ve gözaltına alınıp, işkence görenlerin arasındadır kadınlarımız. Bugün başta Irak, Filistin ve Lübnan olmak üzere dünyanın her yanında ülkelerinin bağımsızlığı için eşleri ve çocuklarıyla birlikte mücadele edenlerdir kadınlarımız.

BİZLER HALKLARIN KARDEŞLİĞİNİN MİMARLARIYIZ!

Bugün ülkemiz gündemine baktığımızda Mersin'de bayrak provokasyonu ile başlayan Trabzon'da linç olaylarıyla devam eden ve Hrant Dink'in katledilmesine kadar geline sürece yaşananlar, yüzyıllardır Anadolu toprakları üzerinde bir arada yaşayan halkların kardeşliğinin çiğnenmesidir. Halkımızın bu kardeşliğin çiğnenmesine verdiği tepkiler bile daha ailesinin yası dinmeden bir takım eleştirilere maruz kalmıştır. Halbuki insanı sevmenin ne dili ne ırkı ne mezhebi vardır. Bir ölümün arkasından yapılan demagojiler, beyaz bereliler ya da tribünlere yansıyanlar tetiklenen bir milliyetçilik akımının sonuçlarıdır.

BİZLER İNSANCA YAŞAMIN MİMARLARIYIZ!

Hepinizin bildiği gibi ülkemiz hapisanelerinde 7 yıldır uygulanan tecrit koşullarında atılan son adıma kadar, insanca yaşamın tüm sınırları keskin hatlarla çizilmiş ve insanlar 8 m2'lik alanlarda tek başına yaşamaya zorlanmıştır. Tecrit zincirinin kırılması için verilen mücadelede 45'i kadın 122 insan hayatını kaybetmiştir. İnsanlığı savunmanın bir diğer koşulu da insanca yaşamı savunmaktır. Her ne koşulda olursa olsun insan, insanca yaşam haklarından mahrum edilmemelidir.

BİZLER UMUDUN MİMARLARIYIZ!

Halkına ve vatanına onurlu bir yaşam bırakmak için her geçen gün umudumuzu büyütenleriz. Yaşamın her alanını emeğiyle nakıs gibi işleyenleriz. Emperyalizme ırkçılığa ve sömürüye karşı bağımsızlığı, kardeşliği ve eşitliği savunanlarız. Kundaktaki bebekten bir katil yaratanların karşısında insanlığımızı her şeyin üstünde tutuyoruz. Ve bizler mimarlarız. Ülkesinin, halkının ve kentinin sorunlarına duyarsız kalmayan çözümleri noktasında mesleki kimliğiyle sorulara yaklaşarak yarınları kuranlar,

Mimarlar Odası Ankara Şubesi olarak Dünya Emekçi Kadınlar Gününüzü kutlar, yaşamın her alanındaki mücadelemizde birlikte olmaya davet ederiz.

TBMM MİLLETVEKİLLERİ LOJMANLARININ *tescili için başvuru yapıldı*

Ankara kenti geçmişten günümüze her dönemin sosyal, kültürel, ekonomik yaşamın somut belgelerini, mimarlık kültürü eserler/yapıtlar ile kültürel katmanlığı sergileyen ulusal ve uluslar arası mimarlık ortamına sunan bir kenttir. Bir yerleşmede mimarlık kültürünün sürekliliğini sağlayan, değişik dönemlere ait bu eserler, aynı zamanda yaşanmışlıkların da belgeleridir.

Başkent Ankara'nın kent mekanlarına var olduğu günden bugüne, mimarlık adına değişik yöntemlerle sürekli müdahale edilmiştir.

Bu müdahaleler eski yerleşim alanlarının ve yapıların başka bir şekilde kullanılması, doğal çevrelere yeni biçimlerin eklenmesi ya da var olan şeylerin yok edilerek sözde çözümler üretmek yolu ile kent mekanlarını sürekli olarak değiştirmiştir.

Son yıllarda Ankara kentinde (doğal / yapılı, tarihi / çağdaş, eski / yeni, nitelikli /niteliksiz vb), mekanların işlevsel, ekonomik vb özelliklerini yitirmeden; kentin mekansal gereksinimden ziyade sistemden kaynaklı ideolojik bir dayatma ve bu dayatmalara bağlı değişim süreçleri yaşanmaktadır. Hiçbir şekilde bakılmayan, değer verilmeyen, köhneleştirilerek değişime zorlanan mekanlar, niteliksiz olarak tanımlanan müdahaleler ile sağlıklılaştırılmak istenirken, sosyal ve kültürel olarak değiştirilmeye zorlanmış ve mekanlar rant amaçlı, sermaye- çıkar odaklı süreçlerle şekillendirilmektedir.

Son yılların politik davranış biçimi halini alan **dayatma** ve yine son yılların modası haline gelen **yok ederek inşa etme** yaklaşımı bu kez de Oran'da 1980'li yıllarda inşa edilmiş,ve yıllarca konut olarak kullanılan **TBMM Milletvekilleri Lojmanlarının** yeniden **formatlanmasını** gündeme getirmiştir.

Konutların henüz işlevsel, ekonomik ve yaşamsal, değerlerini yitirmeden yok edilmeye çalışılması bir başka keyfiyetçi davranış biçimidir

Sürdürülebilir kentsel doku özelliği taşıyan TBMM Milletvekili Lojmanları aynı zamanda Ankara'nın bir dönemini temsil etmektedir. TBMM Milletvekili Lojmanları Türkiye mimarlığının köşe taşlarından birini oluşturan bir mimarın tasarladığı kentsel bir dokudur. Doku kadar dokuyu oluşturan mimarlar da mimarlık kültürünün somut verileridir.

Mimarlık kültürünün sürekliliği eserlerin var olmasıyla sağlanır.

Mimarlar Odası Ankara Şubesi yeniden formatlamaya karşın, sürdürülebilir mimarlık kültürü politikasıyla TBMM Milletvekili Lojmanları için 19 Ocak 2007 tarihinde Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü'ne tescil için başvurmuştur.

TBMM LOJMANLARI ve gecikmiş bir özür yazısı

C. Abdi Güzer, ODTÜ Mimarlık Fakültesi

TBMM Meclisi Lojmanlarının tamamlanmasının ardından 1989 yılında Mimarlık dergisine bu proje ile ilgili bir yazı yazmıştım. “Fevkalade + Fevkalade = Alalade” başlıklı bu yazı yapılaşmayı bir çok boyutu ile tartışmaya açıyor, özetle bazı ayrıcalıklı koşulların yeterince değerlendirilmediğini vurguluyordu. Ancak yazının başlığı, içinde söylenenleri arka planda bırakacak kadar öne çıkmış, yazının bütününde yer alan olumlu vurguları gizleyen bir baskınlık kazanmıştı. Bugün bu yapılaşmanın yıkılması, arsa olarak yeniden değerlendirilmesi gündemde. Konu bir çok boyutu ile kamuoyu gündemine gelmesine ve tartışmaya açılmasına karşın mevcut yapılaşmanın mimari değeri ve kent belleğindeki yeri üzerine pek az şey söyleniyor. Sanırım bu güncel durum sürmekte olan tartışma ortamına katkı sağlamanın yanısıra yıllar önce yazmış olduklarımı yeniden değerlendirmek için de yeni bir olanak tanıyor. Bir başka deyişle bu konu kendi güncelliğinin yanısıra mimarlık eleştirisinin sınırlarına yönelik olarak yıllardır ertelenmiş bir tartışmayı da yeniden sürdürülür kılıyor.

Öncelikle şu saptamayı yapmam gerekiyor: Bu yapıların gözden çıkarılma kararını doğru bulmuyorum. Gerek karar verme süreci, gerekse sonuçta oluşacağı varsayılan değerlerin mimarlığı, kent kültürünü ve daha önemlisi toplumsal değerleri dışlayarak oluştuğunu düşünüyorum. Bu saptama yıllar önce bu yapıları mimarlığın değerler sistemi içinde eleştirmiş biri tarafından yapıldığında yadırgatıcı bulunabilir. Bu nedenle tartışmayı yapılar kadar mimarlık eleştirisini de içerecek biçimde sürdürmek gerekiyor. Mimarlık eleştirisi genellikle kendine ana eksen de gördüğü, bir başka deyişle mimarlık ortamı için öncül bulduğu örnekleri konu alıyor. Yani eleştirel metin, yapılan işi tümü ile olumlama bile genellikle mimarlık ortamı için bir önemi ve ağırlığı olan örnekler seçiliyor. Bu önemin kaynağı yapının konusu, yeri, kentsel önemi ya da sonuç ürünün nitelikleri olabileceği gibi doğrudan mimarın kimliği de olabilir. Burada Behruz Çinici Türkiye mimarlık ortamında gerek mimarlık ürünleri gerekse ortama katkıları ile yönlendirici, belirleyici olmuş bir isimdir. Bu nedenle Behruz Çinici'nin tasarımları kendi içeriklerinden bağımsız olarak mimarlık ortamının ilgi alanındadır. Kaldı ki söz konusu konutlar bir çok başka nedenle de mimarlık eleştirisinin öne alması gereken örneklerdir. Bunların arasında Cumhuriyetin ilk yılları sonrasında yeniden bir

devlet mahallesi oluşturulma düşüncesini, işverenin ayrıcalıklı konumunu, projenin büyüklüğünü, önerilen çözümün barındırdığı iddaaları ve nihayet önerilen mimarinin özgün niteliklerini sayabiliriz.

Şüphesiz her mimarlık ürünü karmaşık bir üretim sürecinin sonucudur ve her sonuç ürün bir çok farklı zeminde değerlendirilmeye açıktır. Mimarlık eleştirisi akademik değerlendirmelerden farklı olarak pozisyonel olabilmekte ya da örneklemeyi kendi ilgi alanının baskınlığı altında tartışmaya açabilmektedir. O günün ortamı ve bu projenin koşulları içinde sözü geçen yazıda ben Çinici'den daha özgün bir yapılaşma beklediğimi, tipolojik tekrarlar yerine bağlamsal farklılıkları da gözetken bir yapılaşma için zeminin uygun olduğunu ve yeterince kullanılmadığını ifade etmiştim. Bu gün de aynı düşüncedeyim. Ancak bu yapıların mimari değerini yok varsayan arkasındaki emeği ve düşünceyi hepsinden önemlisi projenin özgünlüğünü görmezden gelen bir yaklaşım değildi. Zaten projenin olumlu yanları da yazı boyunca vurgulanıyordu. Bir başka deyişle yazının asıl altını çizmeye çalıştığı şey Çinici'den çıtayı yükseltmesine yönelik beklenti, kendi mimarlık çizgisi içinde uluslararası ortama taşınabilecek bir ürün fırsatının değerlendirilmesi idi. Ancak başta da vurgulandığı gibi o günün ortamı içinde yazının başlığı hem yerleşke hem de Çinici için haketmediği bir olumsuzluk temsil etti.

Yaklaşık 20 yıl sonra bu yapıların yıkılması gündemde. İçine girdiğimiz özelleştirme ve “development” rüzgarı önüne alabildiği her şeyi sürüklüyor. Devlet elden çıkardıkça neredeyse bütün medya bir oh sesi çıkarıp, safra atmışçasına rahatlıyor. Havada rakamlar uçuşuyor, yarım yamalak proje imajları televizyon ekranlarından, gazete sayfalarından eksik olmuyor. Milletçe sihirli bir dönüşüm ve değişim beklentisi içine girdik. Eski ve karsız olan herşey yeni ve kar vaadedenle yer değiştiriyor. Tabi yerine gelen genellikle güncel deyimi ile “mall” adı verilen alışveriş merkezi ya da iş kulesi. Büyük ve yüksek olan iyidir anlayışı sürüyor. Projeler sunulurken Avrupanın en büyüğü, Balkanların en yükseği, Asyanın en uzununu gibi sıfatlarla tanıtılıyor. Bu gürültü içinde iki konu hep arka planda kalıyor. İlki gözden çıkarılanın değer ve niteliği ikincisi ise yerine gelecek olanın değer ve niteliği. Tabi borsa değerinden söz etmiyorum. Sözünü ettiğim mimari nitelik, kent belleğindeki yer, ölçek, tarihsel referans gibi değerler. İstanbul örnekleri belki de konumları ve bütçe büyüklükleri nedeni ile biraz daha tartışılmaya değer

bulunuyor. TBMM lojmanları üzerine ise pek az şey yazıldı. Burada belki de önemli bir şanssızlık konunun hep milletvekillerine sağlanan bir ayrıcalık konusu ile içiçe gündeme getirilmesi, böylelikle bu popülist söylem içinde tartışmanın altyapısını oluşturan binaların da gözden çıkarılmasının kendiliğinden meşrulaştırılması idi. Bir başka deyişle milletvekillerine tanınan ayrıcalığın kaldırılması ile onlara ayrılan konutların işlevsiz kalması eş anlamlı olarak algılandı. Doğal olarak ikinci aşama, yani bu konutların “yeniden değerlendirilmesi”, hemen her hali ile kabul gören bir meşruluk kazandı. Oysa kullanım kararından bağımsız olarak kendi döneminin mimari üslubunu simgeleyen, cumhuriyet tarihi içinde ikinci devlet mahallesi olma özgünlüğünü taşıyan bu yerleşkenin gerek bu değerleri gerekse yeniden yüklenebileceği işlevler yeterince tartışmaya açılmadı.

Tek yapı ölçeğinden çok bütün bir doku olma özelliği ile öne çıkan ve oluşturduğu sokak kurguları ile anlam kazanan bu mahalle kendi dönemindeki mimarlık tartışmalarının yansımalarını da temsil etmektedir. 80'li yıllarda Türkiye'de de hakim olan modern sonrası belirsizlik döneminde içine girilen referans çeşitliliği bu yapılarda da gözlenmekte ancak Çinici'nin bireysel yaklaşımı içinde bu çeşitlilik modern özü yokedici bir boyuta ulaşmamaktadır. Bir başka deyişle dönemin arayışları ile kararında bir ilişki kurulmakta, yapılaşma bu anlamda bir deneme niteliği kazanmaktadır. Ama asıl önemli olan gene o dönemde hızlanarak baskınlık kazanan bağımsız konut yapılarının bir doku olarak ele alınması ve mahalle ölçeğinde tasarlanmasıdır. Sadece bu sayılanlar bile mimarlık ve kent tarihimizin bir döneminin temsil etmesi nedeni ile bu yapıları gözden çıkarmayı güçleştirmektedir. Bütün bunların dışında ekonomik ömrü dolmamış yapıları rahatça yıkabilen, kent belleğini hiçe sayan bir planlama anlayışına karşı durma gerekliliği de bu örnekte belirginlik kazanmakta, bu tavrın sınır tanımazlığını vurgulamaktadır.

Sadece Türkiye'de değil, bütün dünyada kentler mimari değeri farklı yapılardan oluşur ve özellikle altı çizilerek korunması gereken yapıların sayıları çok değildir. Ama öte yandan bir doku, kentsel ve tarihi süreklilik ögesi olarak yapıların oluşturduğu bütünlük ve kentsel bellek çok önemlidir. İçindeki yapılar tek tek önemli olmasalar bile kentlere yapılacak büyük müdahaleler o kentin belleğinin, oluşmuş dokusunun değiştirilmesine yönelik olarak çok boyutlu olarak sorgulanması, tartışılması gereken müdahalelerdir. Bu örnek özelinde Oran aksı Ankara'nın gelişimini değiştiren önemli bir bölge, TBMM Lojmanları ise bu aks üzerindeki konut ölçeğini ve vurgusunu güçlendiren bir dokudur. Yapıların ekonomik ömürleri tamamlanmamış ve çevrelerindeki konut kullanımı baskınlığını korumaktadır. Kentsel müdahaleleri salt ekonomik hesapların geçerliliği içinde ele aldığımızda kent, mimarlık ve bellek tartışmalarından bağımsız olarak, bölgesel ve anlık değişimlere açık bir alan haline gelecek, kalıcılık, süreklilik gibi kavramlar belirsizlik kazanacak, yere aidiyet, tarihsel bağ gibi kent kimliği üzerinde belirleyici olan değerler yok olacaktır. Aslında global tüketim kültürünün ve onun sermaye

gücünün planlama anlayışı ve kent imajı ile örtüşen bu durum içinde kentin her noktasının potansiyel bir “tüketim değeri üretme alanı” olarak algılanması çok da yadırgatıcı değil. Ancak bunun Türkiye yansımaları her zaman olduğu gibi uç nokta da yaptırımlarla geliyor. Bu modelin kaynağı olan batılı ülkelerde dönüşüm kentin belleği ile çatışmaya girmeden gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Bu nedenle kimi zaman daha pahalı ve daha az karlı bile olsa kentsel dönüşüm, kavramı mevcut yapı stoğunun yeniden değerlendirilmesi üzerine kuruluyor. Bir başka deyişle bizdeki topyekün yıkıp yapma kolaycılığı tercih edilmiyor. Burada ayrıca vurgulanması gereken ise kent kimliğinin, kentsel imajın da bir tüketim değeri olarak ele alınıyor olması. Bunun gözetilmediği durumlar kentin giderek “yeri” ve “aidiyet değeri” olmayan yapılar toplamına dönüşmesi, zamanın izlerinin silinmesini getiriyor. Batı kentleri barındırdıkları dönüşümler kadar bunlara direnmeyi de bir değer olarak kullanmayı yeğlerken biz giderek ivme kazanan bir “yenilenme”, “yok sayarak baştan başlama” alışkanlığı geliştiriyoruz.

Bu bağlam içinde bakıldığında TBMM meclisi lojmanları Ankara'nın bir dönemini, o dönemin mimari özelliklerini temsil eden ama hepsinden önemlisi Türkiye mimarlığında köşe taşlarından birini oluşturan bir mimarın tasarladığı kentsel bir dokudur. Bu nedenle günümüz alışkanlıkları içinde kolayca gözden çıkarılmaması gereken, dönüşüm süreci tartışmaya, tasarım disiplini içinde değerlendirilmeye açık olması gereken bir alandır. Daha genelde bakıldığında ise salt ekonomik dayanaklarla yeniden değerlendirilen kentler giderek bellek ve kimlikleri boşaltılmış herhangi bir “yere” dönüşmekte, koruma kavramı sadece özel yapılar için geçerli olan yapay bir algılama içinde pratik geçerliliğini yitirmektedir. Oysa koruma, ancak bireysel varlıklarının ötesinde kent dokusuna ve belleğine katkıları ile değer bulan yapıları da içeren geniş bir algılama olarak kabul gördüğünde işlevselik kazanabilir, kentsel ölçekte bir anlam kazanır.

Bütün bu tartışmalar içinde yıllar öncesinde yazdığım yazıyı anımsayınca, özellikle yazının başlığının, hem mimarlarına hem de yerleşkeye haksızlık ettiğini düşünmeden yapamıyorum. Mimarlık eleştirisinin öne çıkarak ilgi alanına aldığı yapılar kimi zaman “diğerlerinin” gözden kaçmasını, sorgulanmadan meşruiyet kazanmasını getiriyor. Bugün mimarlık dışı bularak mimarlık tartışmalarında yeterince yer vermediğimiz “mimarsız yapılar”, alışveriş merkezleri, iş kuleleri kentin baskın yüzünü, giderek kendisini oluşturuyor ve tartışmaya değer bulduğumuz yapılardan daha kolay vazgeçiyoruz. Şimdi sorulması gereken soru şu: TMBB Lojmanlarının yerine gelmesi muhtemel bir “shopping mall” Ankara ile nasıl bir aidiyet ilişkisi içine girecek? Ve daha önemlisi giderek hızlanan “kenti değiştirme”, “kimliğinin içini boşaltma” yaklaşımının bir durma noktası var mı? Bu nokta mimarlığın değerleri ile tanımlanmazsa korkarım gideceği yer önce “herhangi” sonra da “hiç biryer”.

TBMM MİLLETVEKİLİ SİTESİ, ANKARA*

Aydan Balamir, ODTÜ Mimarlık Fakültesi

Yapımı 1984 yılında tamamlanan TBMM Milletvekili Sitesi'nin 20 yıl sonra yok edilerek, arazisinin "boş arsa" olarak değerlendirilme girişimi, kültürel boyutu olan konulara yalnızca ekonomik değer açısından bakma alışkanlığı ve ekonomik değeri ancak kısa erimli kazançlar çerçevesinde gözetebilmenin bir diğer örneğidir.

Yapımı 1984 yılında tamamlanan TBMM Milletvekili Sitesi'nin 20 yıl sonra yok edilerek, arazisinin "boş arsa" olarak değerlendirilme girişimi, kültürel boyutu olan konulara yalnızca ekonomik değer açısından bakma alışkanlığı ve ekonomik değeri ancak kısa erimli kazançlar çerçevesinde gözetebilmenin bir diğer örneğidir. Site'nin ekonomik ömrünü henüz tamamlamadığını ve eldeki "mülk"ün çok daha verimli şekillerde değerlendirilme imkânlarının bulunduğunu, konuya rasyonel finans terimleriyle bakabilecek herhangi bir uzmandan dinlemek olasıdır. Biraz daha geniş perspektifle bakıldığında, yine herhangi bir uzman, ekonomik ömrünü tamamlamış ve yüklendiği işlevi karşılayamaz dahi olsa, yapıların "kültür varlığı" tanımına girecek özellikleri barındırması halinde, korunarak dönüştürülmesinin hem zorunlu hem de uzun erimde ekonomik kazancı da barındıran değerler üretimine konu olacağını söyleyecektir. Kapsamlı bir değer muhakemesi uygarlığın bir ölçüsü ise, söz konusu Site'nin kültür varlığı statüsünde olup olmadığını tartışılması gerekir. Bu sorunun yanıtı, Site'nin ve müellifinin mimarlık kültürü açısından taşıdığı değerler tartılarak verilebilir.

TBMM Milletvekili Sitesi öncelikle, döneminin özelliklerini yansıtan bir belge niteliği taşımaktadır. Cumhuriyet'in kuruluş yıllarında "devlet mahallesi" bütünlüğü içinde projelendirilmiş ilk yönetim yapılarının toplumsal bellekteki yeri ve belge değerleri ne ise, bu Site'nin de dönemine ait bir "milletvekilleri mahallesi" olarak yeri ve değeri aynıdır. Mimari değerleri bakımından da paralelliklerine işaret edilebilir; her iki mahalle de dönemlerinin Mimari anlayışlarını, yerleşim ve yapı kültürünün karakteristiklerini barındıran örneklerdir. Mimar Clemens Holzmeister'in hükümet yapıları, yirminci yüzyılın ilk çeyreğinde kurumsal yapıların mimarisinde egemen olan modern tarzın, müellife özgü çözüm ve ifade araçlarıyla harmanlandığı tipik örnekleridir. Mimar Behruz Çinici'nin milletvekili konutları da yirminci yüzyılın son çeyreğinde egemen olan modernizm sonrası akımlar doğrultusunda, tarihi ve yerel referanslarla dönemin popüler motiflerini barındıran tipik bir tarzıdır.

Kentin işlek bir bulvarı üzerindeki yapı adalarının, birbirinden bağımsız siteler şeklinde geliştiği bütünlüksüz yapılaşma düzeni içinde Milletvekili Sitesi, kendi kimliğini güçlü şekilde kuran bir yerleşim dokusuna sahiptir. Bulvarın hızlı trafiğinden ayrılarak, kendi sınırları içinde güvenli bir yaya dolaşımı sağlayan elverişli yerleşim şeması, Anadolu kentinin sokak ölçeği ve kompakt konut dokusundan izler taşımaktadır. Sıra ev düzeninde tutumlu bir planlama anlayışı ve tipolojik mekân disiplini sergileyen konutlar, farklı hanehalkı ihtiyaçlarını karşılayacak bir çeşitlilik barındırmaktadır. Site'nin egemen yapı dili, 1980'li yıllarda modern mimarlığın kötü uygulamalarına duyulan tepkiyle ortaya çıkan postmodern akımın tarihi motifler, figüratif biçimlenme ve ifade çokluğu gibi

başlıca temalarını taşır. Kısa zamanda düşük standartlı uygulamaları çoğalarak, tıpkı modern akım için söz konusu olduğu gibi, seçkin mimarlık ortamında tepkiye yol açan bu akımın da öncü örneklerinin, bir dönemin hatırlatıcısı olarak korunması gerekir.

Farklı dönemlerin özelliklerini barındıran her yapılaşmanın kültür varlığı olarak tescili zorunlu değildir; genel eğilim, sürdürülebilir kentsel doku özelliği taşıyan (anonim) yapılaşmaların, yapı pratiğine örneklik etmiş kalburüstü ürünlerin, ve mimarlık kültüründe seçkin yeri bulunan müelliflere ait ürünlerin kültür varlığı olarak tescilidir. Bu bakımdan, Site'nin Behruz Çinici tarafından tasarlanmış olması, başlıbaşına bir korunma nedenidir. Mimar Behruz Çinici, yurt içi ve dışında gerçekleştirdiği projeler ve aldığı ödüllerle** yarım yüzyıldır birçok mimar kuşağını etkilemiş, eserleri yurt içi ve dışındaki pek çok sergide ve mesleki literatürde yer almış seçkin bir mimardır. Çağdaş Türk mimarlığına hizmetleri nedeniyle T. C. Hükümeti'nce "Büyükelçilik" ünvanı verilerek 1993'te Başbakanlık Başdanışmanlığı'na getirilen, 1995'de dünyanın en prestijli ödüllerinden Ağa Han Mimarlık Ödülü alan, Ulusal Mimarlık Ödülleri Programı'nın 2004 "Sinan Ödülü" sahibi olan Behruz Çinici'nin mesleki üretimi, mimarlık tarihi için belge konumunda olup, araştırmacılar için de inceleme konusudur.

Türkiye'de yürürlükte olana Kültür Varlıklarını Koruma mevzuatı modern mimarlık ürünlerini doğrudan kapsamıyor görünmekle birlikte, yirminci yüzyılın tanıklığını yapmış yapıların korunmasına yönelik bilinç giderek yerleşmektedir. Bu amaçla 1988 yılında örgütlenen Uluslararası Docomomo (*Documentation and Conservation of Buildings, Sites and Neighbourhoods of the Modern Movement*) adlı kuruluşun Türkiye grubu (Docomomo-Turkey) aktif bir çalışma içinde olup, son yıllarda tescil edilen modern mimarlık örneklerinin sayılarında artış gözlenmektedir. TBMM Milletvekili Sitesi'nin bu kapsamda değerlendirilerek tescilinin önerilmesi yerinde bir girişim olacaktır.

*TBMM Milletvekili Sitesi, Müellif: Behruz Çinici. Yapım Tarihi: 1984

** Katıldığı Mimari proje yarışmalarından 23'ünde yedisi birincilik olmak üzere almış olduğu çeşitli proje ödüllerinin yanısıra, Behruz Çinici'ye kurumlar tarafından verilmiş ödüller şunlardır: 1973'te ODTÜ Mimarlık Fakültesi tarafından Atatürk Ödülü, 1981'de UIA Fransız Seksiyonu'nca Sir Robet Matthew Ödülü, 1984-85 Sedat Simavi Mimarlık ve Kent Planlaması Ödülü, 1986 Türkiye İş Bankası Kent ve Mimarlık Büyük Ödülü, 1991'de Türkiye Prefabrik Birliği Ödülü (TBMM Halkla İlişkiler Binası ile), 1995'de Ağa Han Mimarlık Ödülü (TBMM Cami kompleksi ile), 2004'de Ulusal Mimarlık Ödülleri kapsamında Büyük Ödül/Sinan Ödülü (yaşam boyu verdiği eserlerle).

ANKARA KENT AMBLEMELERİ ve temsil nitelikleri

Nuray Bayraktar

Giriş

Tarihsel süreç içinde , farklı zaman dilimlerinde oldukça önemli bir merkez niteliği göstermiş olan Ankara; alınan başkent yapılma kararının ardından Cumhuriyet ideolojisinin çağdaşlık öngörülerine uygun bir biçimde, yaşamsal ve mekansal olarak yeniden inşa edilmiştir. Ankara bu açıdan modern bir kent ve kentli tasavvurunun ilk uygulama alanıdır.¹ Ankara ile ilgili neredeyse tüm değerlendirmelerin özünü oluşturan bu olgu, bir süre öncesine dek devam eden kent amblemleri tartışmalarında da² ağırlıklı olarak gündeme getirilmiştir. Bu yazıda bu olgunun yanı sıra farklı bir bakış açısıyla ele alınacak olan Ankara kent amblemleri;

- Ankara ile kurdukları anlamsal bağ açısından tarihsel bir yaklaşımla,
- Sanat eseri nitelikleri açısından estetik bir yaklaşımla,
- Kent kimliği ile ilişkileri açısından kent bilimsel bir yaklaşımla ve
- Yerel yönetimlerin siyasal iktidar alanı olma nitelikleri ile tartışılacaktır.

Güneş Kursu Amblemi,
http://selimtuncer, 2006

Atakule ve Minareler
Amblemi

Amblemlere Dair:

Güneş Kursu Amblemi: Amblemden yer alan Güneş Kursu, güneşi sembolize eden dairesel form etrafına yerleştirilmiş öğelerden oluşmaktadır. Bazı kurslarda dairesel formun üzerine ses çıkarması için çingirak olarak sallanan yine dairesel formdaki küçük parçalar , bazılarında barışı sembolize eden geyik figürü, bazılarında ise üremeyi sembolize eden kuş ve ağaç figürleri yer almaktadır. Dairesel form dünyayı taşıdığına inanılan iki adet boynuz üzerinde durmaktadır. Formun etrafındaki öğeler cennet mezarlarını, tomurcuk öğeler ise dünyadaki bitki örtüsünü sembolize etmektedirler. Güneş Kursunun kullanım amaçlarına ilişkin farklı görüşler vardır. Güneş Kursu ;bir görüşe göre at koşum takımları arasında kullanılan bir parça , bir diğer görüşe göre ise rahipler tarafından kullanılan ahşap asaların ucuna takılan bir parçadır. Rahipler asalarını salladıklarında çingiraklar ses çıkarmakta ve dinsel törenin başladığı yada bittiği anlaşılmaktadır.

Atakule ve Minareler Amblemi ; Amblemden, Cumhuriyet sonrası “en büyük” Camii olduğu vurgulanan Ankara Kocatepe Camiini simgeleyen 2 adet minare ve “en yüksek” kuleye sahip olduğu vurgulanan özgün bir örnek olarak Atakule yer almaktadır. Atakule³; Mimarlık Rehberi'nde anıtsal formu ve şehrin pek çok yerinden fark edilebilen kulesiyle büyük bir kompleks olarak değerlendirilmektedir. Simgesel anlamına ilişkin bir yorumun yer almadığı Rehberde 125 mt. yükselen kulenin tepesinde bulunan teras ve restoran kullanımı öne çıkarılmıştır. Kimi değerlendirmelere göre ise Atakule; döner platformu ve anıtsal nitelik kazanan yüksekliği ile Ankara'nın yeni simgesidir. Yapıya Atakule adı düzenlenen bir yarışma sonucunda Ankaralılar tarafından verilmiştir.

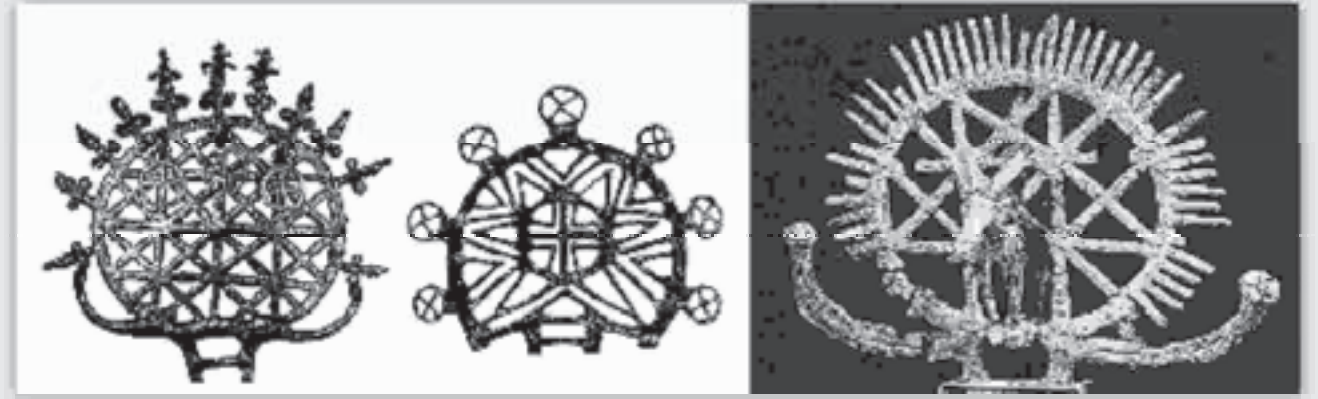
Amblemden yer alan minarelerin simgelediği Kocatepe Camii⁴ ise mimarlık ortamında çok tartışılan bir yapıdır. Tartışmalar iki konu nedeniyle önemlidir. Öncelikle tartışılan konu Kocatepe Camii'nin bir Osmanlı Camii taklidi olduğudur. Nitekim çeşitli kaynaklarda Camii ile ilgili olarak 16. yy. estetiği ile 20.yy teknolojisini birleştirdiği, dört minaresi ile Selimiye'yi, merkezi ve yarım kubbeleri ile Sultan Ahmed Camini hatırlattığı değerlendirmeleri yer almaktadır. Tartışılan ikinci konu ise bugünkü Camii'nin proje ve uygulama sürecine ilişkindir. Kocatepe Camii'nin ilk projesi⁵ farklıdır. Osmanlı Camii imajını yorumladığı ve bir yandan da merkezi mekan anlayışını teknoloji ile uyarladığı ifade edilen bu proje dönemin yöneticilerince uygulanmamış, yerine bugünkü yapıya ait olan proje uygulanmıştır.⁶

geçmişe referansla var olabileceğine ilişkin doğruların geçerliliğini yitirdiği ve yapı çevrede geçmişe ait tüm izlerin bir bir yok edildiği bir sürecin başlangıcıdır bu değişim.

Amblemlerin Temsil Nitelikleri

1. Tarihsel bir bakış açısıyla değerlendirme yapıldığında eski ambleme ilişkin farklı iki görüşten söz etmek gerekmektedir. Bir görüşe göre Ankara'nın kuruluş tarihiyle ilgili aydınlatıcı kalıntılar Hitit'ler dönemine aittir. Bu görüş Ankara Kale'sinin İçkale bölümünün Hititler döneminde bir yerleşim yeri olduğunu savunmaktadır. Diğer görüşe göre ki, giderek yaygınlık kazanan görüş budur Ankara bir Hitit yerleşmesi değil⁷ bir Frig yerleşmesidir ve

Güneş Kursu, Akurgal, E.,2001

Değerlendirme

Tartışılan her iki amblem de Ankara'nın farklı dönemlerindeki farklı anlayışları temsil etmektedir. Hitit'lere ait olduğu varsayılan Güneş Kursu Amblemi, 1973 yılında Belediye Başkanı Vedat Dalokay döneminde kabul edilmiştir. Dönem kültürel birikimin önemsendiği ve ön plana çıkarıldığı bir dönemdir. Büyük bir ticari kompleksin bir parçası olan Atakule'nin ve Cumhuriyet sonrası en büyük camii olduğu vurgulanan Kocatepe Camii'ni simgelediği varsayılan 2 adet minarenin yer aldığı amblem ise, 1995 yılında İ. Melih Gökçek'in Belediye Başkanlığı döneminde bir yarışma ile elde edilmiştir. Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi'nin “Ankara'nın simgesinin değiştirilmesine ve yeni simgenin 50 yıl boyunca değiştirilemeyeceğine” ilişkin kararı uyarınca da Güneş Kursu Ambleminin yerine kullanılmaya başlanmıştır. Günümüze kadar süregelen bu dönem kültürel birikimin önemsenmediği ve aksine kentte farklı değerlerin ön plana çıkarıldığı bir dönemdir. Amblem değişimi aslında Ankara'daki olası tüm değişimlerin habercisidir. Geçmişin sürekliliğine, bugünün

arkeoloji bunu doğrulamaktadır. M.Ö. 8.yy.da kurulan kentin kuruluş öyküleri Frig kralı Midas'a kadar dayanmaktadır. Kaldı ki; günümüzde amblemden yer alan Güneş Kursu'nun Hitit'lere değil, Alacahöyük'ün alt tabakasında bulunan Hatti'lere ait olduğu öne sürülmektedir.⁹ Dolayısı ile eski amblemin Ankara kentinin göstergesi olması konusu oldukça tartışmalıdır. Yeni ambleme ilişkin görüşler ise Ankara'nın başkent oluş öyküsü ile ilgilidir. Cumhuriyetin ilk dönemlerindeki ideolojik oluşumu içinde mekansal ve toplumsal yapıda dönüm noktalarından ilki ve en önemlisi Ankara'nın başkent olması karardır. Ankara yeniyi, geleceği ve çağdaşı simgeleyecektir. Ankara ile özdeşleşen çağdaş bir kent ve kentli anlayışdır. Ankara'da modern bir yaşam biçimi hayata geçirilmeye çalışılmış ve Ankara bu yaşam biçiminin sürdürüleceği mekanlar ile yeniden kurgulanmıştır. Ankara'nın bu kurgusu ile diğer kentlere örnek ve öncü olacağı varsayılmıştır. Yeni amblemden ise bu kurgu yok sayılmış ve Ankara'ya ait kılınmayan dini öğeler ön plana çıkarılmıştır.

2. Tartışılan her iki amblem de bir tasarım ürünüdür. Bir tasarım ürününü değerlendirmek ancak sanatın evrensel kuralları ile mümkündür. Söz konusu iki amblem denge, oran, ölçek,uyum, bütünlük vb.gibi sanatın evrensel kuralları ile değerlendirildiklerinde tasarım ürünü olma niteliklerinin tartışmalı olduğu görülmektedir. Kendisi de bir simge olarak soyut bir biçime sahip olan Güneş Kursu'nun stilize edilmiş hali aslına uygun değildir. Amblemde oranlar değişmiştir. Kursun oranlarının bu denli değişmiş olması ögenin sembolik değerini de değiştirmiştir. Öte yandan Atakule ve Minareler ambleminde anlamsal ve biçimsel farklılıkları olan öğeler zorlama bir biçimde bir araya getirilmişlerdir.¹⁰ Anlamsal

mekansal bileşenlere sahip olmasındandır. Amblemeler kent kimliği ile ilişkileri açısından değerlendirildiklerinde her iki amblem ile Ankara kent kimliği arasında bir ilişki kurmak oldukça zor olmaktadır. Kent kimliği bir kentin sahip olduğu kültürel birikim ve bu birikimin sürekliliğini içerir. Kenti var eden yapıları çevrenin ve doğal çevrenin uyumlu birlikteliği ve toplumsal yapıyla kurduğu bağ ve kentin sahip olduğu değerler bu kimliğin ifadesidir. Kentin zihinlerde yeniden canlandırılması bu birlikteliğin ve bu bağın yalınlaştırılmış görüntüsüdür. Bir kentin ambleminin kentin zihinde canlandırılan görüntüsü ile ilişkilenebilir önemlidir ve doğrudur. Bu açıdan bakıldığında ne Hitit Güneş

eklektisizmin yanı sıra biçimsel eklektisizm de tasarımda ön plana çıkmıştır. Amblem bu eklektik yanıyla bir bütün olarak Ankara'yı temsil etmesine olanak yoktur. Ancak, ironik bir yaklaşımla amblemdeki bu zorlama birlikteliğin sermaye birikiminin ve dini öğelerin son dönemde kentte ön plana çıkışının bir ifadesi olduğunu söylemek mümkündür.

3. Ankara, Cumhuriyet ideolojisi ile biçimlenmiş bir kentsel kimliğe sahiptir. Ankara'nın önemi Cumhuriyetin ideolojik yapısını temsil eden

Kursu amblemi ne de Atakule ve Minareler amblemi Ankara kentinin zihinsel görüntüsü ile ilişkilenebilir. Ankara'yı zihinlerde var eden başka bir görüntüdür Günümüze dek pek çok kez değişime uğrasa da bu görüntüyü oluşturan öğeler ; Ankara'nın "resmi" kimliğini yansıtan ve her biri yapıldıkları dönemin anlayışına uygun olarak biçimlenmiş olan "modern kamu binaları", Ankara'nın geçmişi ile kurduğu tek bağ olarak "Kale" ve Ankara'nın Cumhuriyet başkenti kimliğini ön plana çıkaran "Anıtkabir"dir.

4. Yerel mekanizmaların siyasal bakış açısı her iki amblemi de bir iktidar alanı olarak tariflemektedir. Bu bakış açısı ile Atakule ve Minareler amblemi salt siyasal mesajları açısından ele alınmaktadır. Buna göre yeni amblemdeki minareler çağdaş başkentin simgesi değildir ve olamaz. Çünkü Ankara, Cumhuriyet başkenti kimliği ile hiçbir zaman camilerle özdeşleşen bir kent olmamıştır. Aynı bakış açısı Ankara'nın Cumhuriyet başkenti kimliğini ön plana çıkarmaktadır. Bu bakış açısına karşı getirilen savunma ise Güneş Kursu Amblemine yöneliktir. Buna göre de Hitit'lere ait olduğu varsayılan Güneş Kursu'nun hiçbir biçimde Ankara ile doğrudan bir ilişkisi yoktur. Hitit'ler Ankara'yı sadece askeri garnizon olarak kullanmışlardır. Aynı bakış açısı amblemde yer alan minarelerin simgelediği Kocatepe Camii'ni ve Atakule'yi Ankara'nın yeni simgeleri olarak ön plana çıkarmaktadır.

Son Söz

Kent amblemi üzerinden kentsel bir okuma yapmak mümkündür. Kentte var olan benimsenmiş ve kabul görmüş değerlerin ve zihinlerde ortaya çıkan görüntünün bir ifadesidir kent amblemi. Ankara kentine ilişkin olarak bu kapsamda bir tartışma kentin kimliğine; hangi değerlere sahip olduğuna ve hangilerinin öncelikli olduğuna dair bir tartışmayı da beraberinde getirmektedir. Tartışmaların Ankara'nın zihinsel görüntüsü üzerinden başlaması, bir gösterge olarak Ankara kent ambleminin referans noktalarını ve dolayısı ile temsil niteliğini güçlendirecektir.

* Evrensel Gazetesi'nin Ankara eki için hazırlanmış yazı. Gözden geçirilmiş ve genişletilmiştir.

¹ Ankara "resmi" otoritenin yaşam alanıdır. Ankara'da Cumhuriyet sonrası yapıları çevrede öne çıkan yapıldıkları dönemin "modern" anlayışına uygun olarak inşa edilmiş kamu yapılarıdır.

² Tartışmalar hukuki platforma taşınmıştır.

³ 13 ekim 1989 tarihinde Ankara'nın başkent oluşunun 66. yıldönümünde açılan Atakule'nin projesi mimar Ragıp Buluç'a aittir.

⁴ Kocatepe Camiinin inşaatı 1967 yılında başlamış, camii 1987 yılında hizmete açılmıştır.

⁵ Kocatepe Camiinin 1957 yılında açılan bir yarışma sonucu elde edilen ilk projesi Vedat Dalokay ve Nejat Tekelioğlu'na aittir

⁶ Uygulanan proje mimar Hüsrev Tayla ve mimar Fatih Uluengin'e aittir.

⁷ Bu görüşü savunan Prof. Dr. Sevim Buluç'a göre M.Ö.2000'de Anadolu'nun tarihinde en önemli rolü oynayan Hitit'lerin izlerine kent içinde ve çok yakın çevrede rastlanılmaz. Cumhuriyetin ilk yıllarında Hitit yazılı metinlerinde adı geçen başkent Hattuşa'ya 3 gün 2 gece uzaklıktaki Ankuva kenti ile Ankara kenti arasında ilişki kurulmak istenmiş, ancak sonradan Ankuva'nın Yozgat ilindeki Alışar Höyüğü olabileceği düşüncesi ile bundan vazgeçilmiştir.

⁸ Ankara'nın kültürel geçmişini Hitit'ler ile ilişkilendirmenin belki de en önemli nedeni yakın çevrede çok önemli Hitit yerleşimlerinin olması ve döneme ait tüm bulguların Ankara Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde yer almasıdır.

⁹ Hititolog Prof. Dr. Sedat Alp tarafından gündeme getirilen bu görüş Prof. Dr. Ekrem Akurgal'ın konu ile ilgili kitabında yer alan Güneş Kursu dipnotu ile paralellik göstermektedir. Dipnotta Güneş Kursu Hatti Sanatı örneği olarak belirtilmektedir.

¹⁰ Her iki yapıyı bir araya getiren tek ortak yan yakın yıllarda dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal tarafından hizmete açılmalarıdır. Ironik bir yaklaşımla amblemde yer alan öğelerin bir araya gelişleri dönemin siyasal yapısının bir ifadesi olarak ele alınabilir. Dönem 4 farklı eğilimin bir aradalığını savunan bir görüşün iktidarda olduğu bir dönemdir.

Kaynaklar

Akurgal, E., The Hattion 04.11.2006 and Hittite Civilizations, Publications of the Republic of Turkey Ministry of Culture, Arts Series 329, Türkeltat A.Ş., Ankara, 2001.

Alp, S., "Hitit Çağında Anadolu Kentleri", Ankara Dergisi, C.1, S.4, s.5-10, Ankara, 1992.

Ankara Mimarlık Rehberi, Rekmay Limited Şirketi, Ankara, 2002

http://ansiklopedi.turkcebilgi.com, 07.11.2006
http://ws.ada.net.tr/tepkiforum/index.php?fid, 04.11.2006
www.candundar.com.tr/index.php?Did.04.11.2006
http://images.google.com.tr/images?, 10.11.2006
http://selimtuncer.blogspot.com/2005/11/amblem_soyutlamadir_13.htm.04.11.2006
http://www.sodef.org/modules.php?.name.04.11.2006
http://tr.wikipedia.org/wiki ,07.11.2006

Başkent Ankara, Harita Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara, 1983.

Buluç, S., "İlkçağda Ankara", Ankara Ankara, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 1994.

Eyüpgiller, K.K., "Çağdaş Camii Mimarlığı", Mimarlık, S.331,Ankara

Özel, M., Ankara, Ajans Türk Matbaacılık, Ankara, 1992.

Tankut, G. " Erken Cumhuriyet Döneminde Bir Şehir Mimarisi", Bir Başkentin Oluşumu,1923-1950 Dönemi Ankara,TMMOB ,MO, Ankara Şubesi Yayını, Ankara, 1994

Tannıkulu, D., "Ankara'da Eğlence Yaşamı 1928-1938", Mimarlık, S 2-3, Ankara, 1985

Usta, A., Usta, G.K., "Cumhuriyet İdeolojisinin Mekanı Olan Ankara'da Kamusal Yapılar Nasıl Bir Kimlik Tanımlıyor", Ankara Sempozyumu, TMMOB ,MO, Ankara Şubesi Yayını, Ankara, 1997

Yarışmalar Dizini, 1930-2004, TMMOB Mimarlar Odası Yayını, Ankara, 2004

TORİNO 2008 HAZIRLIK TOPLANTISI

mimarlığın krizi ve meşruiyeti üzerine düşünceler

Raşit Gökçeli, Ekim 2006

Torino 2008

UIA 2008 ile ilgili belki beş on tane ilke ya da sorunsal düşünebiliriz.

Birinci sorunsal, mimarlık kuruluşları, Amerika'dan kaynaklanan neoliberalist söyleme, neokonservatif söyleme çok ciddi bir alternatif teşkil eden fikri planda dünya çapında bir muhalefet odağı haline gelen küreselleşme karşıtı entelektüel harekete eklenemiyor. Nasıl ekmlenecek? Mimarlık hareketi dünyadaki küreselleşme karşıtı harekete nasıl ekmlenecek? Bakıyoruz mesela, Sınır Tanımayan Doktorlar gibi örgütler var, Sınır Tanımayan Gazeteciler gibi örgütler var. Bunu mimarlık alanında henüz tam ve net göremiyoruz. Cenin halinde, ambriyonik (oluşum) halde görüyoruz. UIA 2008 in ana temalarından iri olarak seçilen “*Transmitting Architecture*”, bir başka deyiş ile mimarlığın iletişimi, mimarlığın geniş kitlelere mal edilmesi hadisesi bence ancak böyle bir optik altında mümkün olabilir.

İkinci sorunsal, Kültürün özelleştirilmesi ile ilgili olarak mimarların takınacağı tutum ile ilgili. Dünyanın hali bugün iyi değil, dünya birtakım rahatsızlıklar içinde. Küreselleşme ve neoliberalizme karşı olan fikri hareketlerle dünyadaki mimarlık hareketleri ekmlenmeden mimarların sorunlarını çözebilmeleri olası değil. Kültürün özelleştirilmesi meselesi doğrudan küreselleşmeye bağlı olan hadiselerden biridir. Kültür, tanım itibariyle otonom olan, bağımsız olan, kendiliğinden olan, alternatif olan, avangard olan bir kategori. Biz “*mimarlık, kültürün ifadesidir*” diyoruz. Ama biz hangi kültürün ifadesiyiz. İşte dünyadaki çok uluslu şirketler tarafından, dünyadaki küreselleşmenin patronları tarafından rehin alınmış olan kültürü yeniden 18., 19., 20. asrın başlarındaki gibi özerk hale sokmamız lazım, felsefi temellere inmemiz lazım. Kant'ların, Freud'lerin, Marx'ların mirasından bize ulaşan, aydınlanmadan kaynaklanan, sosyal mücadele geleneğinden gelen pratikleri bir kültür vektörü olan mimarlık mesleği ile yeniden buluşturmamız lazım.

Üçüncü sorunsal, 2005 Genel Kurulunda “*Başka bir mimarlık mümkündür*” teması vardı. Bu temayı ete, kemiğe büründürmek zorundayız. Torino'da “*başka bir mimarlık mümkündür*” başlığı altında bir

aks açmamız lazım. Dünyanın yaşadığı kentleşmeyle ilgili sorunlar, dünyanın bir gecekondu gezeni, “planet of slum” haline gelmesi hadisesi var. Bunu kimi çevreler çok bilinçli olarak bir tehdit olarak algılıyorlar, “gecekondulaşma” metropol odakları tarafından tehdit unsuru olarak tartışılıyor. Adeta bir gecekondu gezeni haline gelen dünyamızda orada yaşamak zorunda bırakılanlar birer potansiyel suçlu imiş gibi. Asimetrik ilişkilerin dünyasında yaşam mücadelesi veren fakirlerin zaman zaman taraf olduğu savaşta direnenleri ya da sadece enformel yollarla hayatlarını idame ettirmeye çalışanları birinci dünyaya karşı bir tehdit olarak algılayanlar var. “*Biz metropol olarak bunları nasıl bastırabiliriz?*” düşüncesi küreselleşmenin egemenlerinin biricik tasası. Halbuki bence mimarlar soruna başka türlü bakmalı, “*gecekondulaşan metropollerde mimarlar olarak nasıl bir tutum almamız lazım?*” sorusunu kendilerine sormalı.

Dördüncü sorunsal, Mimarların örgütlenme biçimi ile ilgili. Örneğin, “*Küba'daki çıplak ayaklı doktorlar biçiminde çıplak ayaklı mimarlar diye konseptler doğurabilir miyiz, onları yaşatabilir miyiz? Sermayenin mimarları esir alış, mimarların gittikçe işlevsiz hale gelmesi karşısında daha değişik mimarlık örgütlenmeleri tasarlanabilir mi?*” biçiminde tartışma aksları açılmalı.

Nasıl kapitalist dünya çok uluslu şirketler bir network, bir ağ dünyası haline gelmişse, hatta bu ağ dünyası ulus devletleri bir anlamda artık ikinci plana itiyorsa, buna karşılık bu muhalefet de alternatif network'lar, ağlar halinde örgütleniyor. Örneğin Amerika'da alternatif bir network var ki, 500 tane radyo ve sayısını bilemediğimiz televizyonu mevcut. <http://www.democracynow.org/> Amerika'da iki milyon kişi bu networku izliyor. İki milyon kişi Amerika için az bir şey değil. Amerika gibi bir yerde böylesi bir network ile veya Znet gibi bilinen, çok önde gelen alternatif network ağları ile mimarlık hareketi nasıl ekmlenebilir?

Torino'da bence metropol ülkeler dışından en az yüz seksiyon gelecek. Bizim bu network'lere ilişkin ekmlenmemiz, hatta 2008'e doğru bu network'lerle ortak bir bağlantı kurarak, en azından bir etkileşim, iletişim bağlantısı kurarak böyle bir hazırlık içine girmemiz lazım.

Avrupa'nın kendisinde “GATS free” zonlar, yani GATS anlaşmasını tanımayan bölgeler bizatihi Avrupa'nın kendi seçmenleri tarafından seçilmiş olan belediyeler tarafından ilan ediliyor. Bunlar bir mücadele halindeler, Dünya Ticaret Örgütüne, MAI denilen dünya ticaret anlaşmalarına karşılar. “Corporate Watch” gibi “sweet free shop” gibi, yani çokuluslu şirketlerin organize ettiği iş organizasyonuna karşı bilinçli yönelişler, bilinçli karşı koyuşlar var. Bu mücadele alanlarında mimarların bir an önce pozisyon almaları lazım.

Çokuluslu şirketlerin emrine girmiş olan belediyeler, onların emrine girmiş olan ve artık en temel enfrastrüktürlerin özelleştirildiği fiziksel çevreler. Kamunun malı olması gereken en temel servisler. Diyelim su dağıtımı ve benzer şeyler, tabii buna barınma da girmekte elbette. Fiziki çevreyi planlayan bir disiplin mensupları olarak bu oluşuma karşı ne tür bir alternatif tasarlayabiliriz? Ne tür eylemler düşünmemiz ve tasarlamamız lazım? Bunu bizimle birlikte dünya mimarlarının da düşünmesi lazım. Çünkü yükün altına girecek olan mimarlardır netice itibariyle. Dünya Sosyal Forumuna nasıl ekmlenebiliriz?

Beşinci sorunsal, Küreselleşme düzeninin zayıf bir noktası ile ilgili. İklimle ilgili oluşan tehdit. Dünyanın neredeyse ekolojik felakete sürüklenmesinde küreselleşmenin aktörlerinin sorumluluk payını irdeleyen son derece ciddi raporlar, ciddi bilimsel çevrelerden gelmekte. Buna ilişkin elbette bizim bir öngörüde bulunmamız lazım. Nasıl bir kent düşündüğümüz, nasıl bir yapıli çevre düşündüğümüzü mimarlar olarak dünyaya duyurabilir isek herhalde mimarlığı en iyi biçimde tanıtmış oluruz. İklim sorununa bir çare üretmek herhalde sadece ekonomistlere bırakılacak bir konu değil.

Altıncı sorunsal, kentlerde, metropoldeki alternatif grupların, emekçi sınıf ve tabakaların nasıl söz ve karar sahibi olabileceğine ilişkin. Mimarlar Odası'nda otuz yıl önce seminerler yapmışız, 1977, 1978. 1979'da. Zamanında yayına dönüşmüş bu seminerleri Torino 2008 döneminde tekrar hatırlarsak iyi olur. Amerika'nın başını çektiği küreselleşme ağının ve çokuluslu şirketler dünyasının hazır başını taşa çarptığı sırada bu tür çabaları yeniden hatırlamanın zamanıdır. Temelde tüketiciyi gözeten bu tür ele alışları dünya mimarlarına hatırlatmanın tam da zamanıdır düşüncesindeyim.

Yedinci sorunsal, daha teknik bir konu ile ilgili. Bu konu ile ilgili olarak çok ciddi bir çalışma grubu oluşturulabilir, 2008'de çok ciddi hazırlıklar oluşturulabilir.

Konu, *sürekli mesleki gelişim*. Sürekli mesleki gelişim ilginç bir konu. Bu konuya Amerika'da biraz başka, Avrupa'da biraz başka bakılır. Oda olarak da zaten çalışmalara başlamış durumdayız. Sürekli Mesleki Gelişim ile ilişkin bazı hazırlıklar yapmamız lazım.

Mesleğin eksiksiz ve kusursuz olarak yapılabilmesi; bütün deontolojik kodlarda, dünyada meslek örgütlerinin

uygulamalarında yer almakta. Ancak işin bir başka yönü daha var.

Bu yön, küreselleşme çağında, iş organizasyonunun postfordist bir aşamasında, emeğin ve bu arada nitelikli emeğin -mimarlar, mühendisler olarak kimimiz nitelikli emeğe giriyoruz- bazı aşınmalara ve yıpranmalara uğraması olgusudur.

Bunlar nedir? Bunlar deregülasyondur, delokalizasyondur, esnek üretimdir. Deregülasyon temelinde, ulus devletinin kurmuş olduğu sistemlerin çökmesidir, yani refah devleti vesaire gibi. Dolayısıyla çalışanların haklarını ve bu arada tabii en çok okkanın altına giren nitelikli çalışanların okka altına girmesidir.

Delokalizasyon da çok uluslu şirketlerin işlerine geldiği yerde üretim yapması ve bir anlamda ticaret hadlerini -ekonomistlerin dilinden konuşursak- manipüle ederek servet transfer etmeleridir. Bir anlamda drenajdır. Neden drenajdır? Az gelişmiş ülkelerden veya gelişmekte olan ülkelerden metropollere doğru olan bir drenajdır. Bunu tespit etmeniz lazım, bunu çok iyi yorumlamamız lazım.

Esnek üretim ise emeğin düpedüz her türlü güvenceden yoksun bir statüye indirgenmesidir. (Part time işler, talep edilen formasyonun sürekli nitelik değiştirmesi v.b)

Sürekli mesleki gelişime evet ama bu sürekli mesleki gelişimin işgücünü marjinalleştiren, onu değersizleştiren, insanı insan olmaktan çıkartan, bu precarious dediğimiz, yani emeği artık sağlam nirengi noktası olmaktan çıkartan, toplum içinde yer sahibi olmaktan çıkartan senaryo karşısında mimarların bir sözü olmayacak mıdır?

Düşünün, sürekli ve güvenli bir işe sahip olamıyorsunuz, bir meslek sahibi olamıyorsunuz, emek pazarı içerisinde devamlı bir yerden bir yere savruluyorsunuz, parya şartları altında çalıştırılıyorsunuz.

Sürekli mesleki gelişimin yukarıdaki konular açısından böylesi bir optik içerisinde ele alınması olasılığı var. Bazı Avrupa ülkelerinde böylesi bir gelişmenin ön belirtileri mevcut.

Sürekli mesleki gelişimin yine bazı çokuluslu şirketlerin ürünlerini olmazsa olmaz, vazgeçilmez olarak lanse etme özelliği var. Tüketici hakkı kavramı ile çelişki içeren böylesi örnekleri ABD'de görüyoruz, bunlara çok kritik bir bakış açısıyla bakmamız lazım.

Mimarların şu andaki formasyonlarında zaaflar mevcut, sayısal ve sözel becerilerinde eksiklikler var. Bunları gidermek zorundayız, ama bunları giderir iken de sürekli mesleki gelişimle ilgili felsefemizi ortaya koyabilmemiz lazım. Bu konuda bence Torino 2008 olanağından yararlanarak etkili bir workshop ve aks önermemiz gerekir düşüncesindeyim.

ÇOCUKLARLA MİMARLIK KÜLTÜRÜNÜ PAYLAŞMAK İÇİN *bir saatinizi istiyoruz*

çocuk ve mimarlık

Tezcan Karakuş Candan- Fatma Cebeci- Y. Yeşim Uysal

çocuk dostu kent
1000 mimar 1000 okulda
atölye ve buluşmalar
dokümantasyon ve belgeleme

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesinde sistematik olarak 2002 yılında başlayan “Çocuk ve Mimarlık” çalışmaları, Mimarlığın toplumla buluşması kapsamında, mimarlığın herkes tarafından paylaşılabılır ve yaşanabilir olması yaklaşımıyla Mimarlık Kültürü'nün ve Kent Kültürünün Çocuk Kültürü ile buluşması hedefiyle başlatılmıştır.

Bugüne kadar 124 okulda çalışma yapılmış, 23 Atölye /buluşma gerçekleştirilmiştir. Üyelerimizin yoğun katılımı ile gerçekleşen bu çalışmalar giderek Ankara'yı da aşan bir boyuta ulaşmıştır. 39.Dönem çalışma programı kapsamında Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının 2006-2008 yılı içerisinde kurumsallaşarak, yaygınlaşarak devam etmesini ve çocuklar için uygulamalı ,uluslar arası değişim projelerinin de uygulanabileceği, bir kent enstitüsü hedefiyle alt yapı oluşturulmasını hedeflemiştik.

Bu doğrultuda Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi ile yapılan görüşmelerle birlikte 4 yıllık birikim ve deneyimler üzerinden, A.Ü ÇOKAUM'un da desteğiyle, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi Olarak yeniden yapılandırılmaya başlanmıştır.

- .Yayınevleri ve üniversitelerle iletişime geçilerek bir çocuk ve mimarlık kütüphanesinin oluşturulması için yazılar yazılmıştır.
- .ÇOKAUM' la birlikte gerçekleştirilecek 2 Günlük Eğitimcilerin Eğitimi Konferansı Organizasyon çalışmaları başlamıştır.
- .Çocuk ve Mimarlık Çalışmaların bilimsel yayına dönüştürülmesi için editörler grubu oluşturulmuştur.
- .Çocuk ve Mimarlık İzleme ve Değerlendirme Kurulu oluşturulması için kuruluşlara davetler yapılmıştır.
- .UNICEF ve İçişleri Bakanlığı tarafından yürütülen Çocuk Dostu Kent Projesi danışma kurulunda ve 9 kişilik yürütme kurulunda görev alınmıştır.
- .Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi için “Olca Ünlüsayın anısına logo yarışması şartnamesi” hazırlanmıştır.
- .Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının Mimarlar Odası Genel Merkezi ölçeğinde diğer Şubelere de yaygınlaşması için Ar-Ge Projesi hazırlanmaktadır.
- .Okullarda buluşmaların sağlanabilmesi ve daha önceki buluşmaların sonuçlarının ölçülebilir bir izleme metoduyla değerlendirilebilmesi için tek buluşmalık projeler organize edilmektedir.

Tüm bu çalışmalarda, sizlerin desteğini almanın önemli olduğunu ve bütün bu çalışmaların kolektif bir üretimin sonucu olduğunu biliyoruz. Bize ayırdığınız zamanı sevdiklerinizden aldığınızın da farkındayız. Çocuk ve Mimarlık çalışmalarında bizleri bekleyen yüzlerce okulun ve hayallerini paylaşmak isteyen binlerce çocuğun heyecanını da bugünden hissetmiyor değiliz.

Çocuk ve Mimarlık yeni dönem çalışmalarında da bir arada olmak, bir okul seçip çocuklarla mimarlık kültürünü paylaşmak ve

- .“Çocuk Dostu Kent”
- .“1000 Mimar 1000 Okulda”
- .“Atölye ve Buluşmalar”
- .“Dokümantasyon ve Belgeleme”

konuların da birlikte çalışmak isteyeceğinize olan inancımızı gerçekleştirmeye çağırıyoruz.

çocuk ve mimarlık örnek bir öğrenme süreci,
bir toplumsal buluşma,
ortak heyecan ve ortak hayallerin buluşması

TMMOB MİMARLAR ODASI ANKARA ŞUBESİ

HEM “ÇOCUK DOSTU KENT PROJESİ” DANIŞMA KURULUNDA HEM DE YÜRÜTME KURULU'NDA GÖREV ALDI

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi adı altında yeniden yapılandırılmasıyla birlikte yeni çalışma alanları da belirlendi. UNICEF ile İçişleri Bakanlığı İller İdaresi Genel Müdürlüğü'nün birlikte yürüttüğü Çocuk Dostu Kent projesi de 2006-2008 çalışma akşlarımız arasına alınmıştır. UNICEF'le yapılan görüşme sonucunda, Şube bünyesinde yürütülen Çocuk ve Mimarlık çalışmaları bir sunuşla anlatılmıştır. İçişleri Bakanlığı'nında konuya ilgi göstermesi nedeniyle ikinci toplantı Mimarlar Odası'nda UNICEF proje sorumluları ve İçişleri Bakanlığı iller idaresi Daire Başkanı'nın katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Bu görüşme sonrasında 30 Ocak 2007 de yapılan Çocuk Dostu Kent Projesi Danışma Kurulu toplantısına hem TMMOB temsilcileri hem de Şube temsilcilerimiz davet edilmiştir. Milli Eğitim Bakanlığının, Unicef milli Komitesi'nin, 12 ilin vali yardımcılarının, Özürlüler İdaresi'nin, Türkiye İstatistik Kurumunun, Çevre Orman Bakanlığının, Sağlık Bakanlığının ve SHÇEK'in üst düzey temsilcileri ile birlikte Sendika, sivil Toplum Örgütü temsilcileriyle birlikte TRT ve Anadolu Ajansının katılımıyla gerçekleşen danışma kurulunda Çocuk ve Mimarlık çalışmaları programa alınarak kurulda çocuk ve mimarlık çalışmalarını anlatan sunuş gerçekleştirilmiş, katılımcılara hazırlanan çalışma dosyaları iletilmiştir.

Tüm kurumlardan birer kişinin çağrılı olduğu danışma kurulu sonrası oluşturulan Atölye çalışmalarında, Mimarlar Odası temsilcilerinin tüm atölyelerde yer alması gerekliliği UNICEF ve İçişleri Bakanlığı yetkilileri tarafından önerilmiştir.

Bu kapsamda oluşturulan, eğitim, sağlık, alt yapı, çocuk katılımı ve sosyal güvenlik komisyonlarına katılmış ve bu komisyonlarda hem çocuk dostu kent çalışmalarının yürütülmesine ilişkin hem de çocuk dostu kent kriterlerinin neler olacağına ilişkin öneriler sunulmuştur. Yapılan komisyon toplantılarında Altyapı Komisyonu Başkanlığına Mimarlar Odası Ankara Şube seçilerek, projenin 9 kişilik yürütme kuruluna giren tek meslek odası olmuştur.

Çocuk Dostu Kent Projesi 2006-2010 yılları arasında 12 pilot ilde uygulanacaktır. Bu pilot iller arasında bizim temsilciliklerimizden Kırşehir, Sivas ve Erzincan'da bulunmaktadır.

Çocuk ve Mimarlık çalışmalarının çocuklar için sağlıklı yaşanabilir bir kent ortamı yaratmasını önemsiyoruz. Okul yapıları, okul bahçeleri, çocuk oyun sokakları gibi konularında ele alınacağı Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi bünyesinde çocuklar tarafından, çocuklarla birlikte yürütülen çalışmalarla oluşturulacak olan **Çocuk Dostu Kent Projesi Çalışma Grubu** ile birlikte çocuklar içinde projeler yürütülecektir.

XXII. Dünya Mimarlık Kongresi: Resmî Program, Açılış ve Kapanış Konuşmaları, Bildirgeler, Değerlendirmeler

UIA XXII. Dünya Mimarlık Kongresi'nin 2005 Temmuz ayında İstanbul'da gerçekleştirilmesi, kentimiz ve ülkemiz açısından mimarlık alanında önemli bir dönüm noktası oldu. Bu yayınlı amaçlanan, Kongre ortamına getirilen emeklerin, tartışmaların ve çalışmaların, mimarlar için bir başvuru kaynağı oluşturarak bir arada sunulmasıdır. Kongre programında yer alan çalışmaların bu dokümanda başlıklarıyla tanıtılması, belirli konularda çalışma yapan veya özel ilgi alanı olan kişilere, gerekli iletişimi sağlamada ve yönlendirmede yardımcı olacaktır. Kongredeki akademik, bilimsel çalışmalar hakkındaki bilgilere yer verilmekten öte, Kongre sürecinde yapılan etkinliklerin, resmî konuşmaların, aktarılan mesajların belgelenerek kalıcı kılınmaları da istenmektedir. Kongrede sunulan içerikler kuşkusuz ki çalışma süreçlerinden birer kesittir. Ancak çeşitli ilgi alanlarıyla iletişim kurabilmek, bilgi kaynaklarına ulaşabilmek istendiğinde, Kongre sürecine geri dönülerek ve ilgili başlıklardan yararlanılarak etkileşim alanları kurulabilmesini hedefleyen kitap Ocak 2007'de yayımlandı.

Ed. Deniz İncedayı, Ocak 2007, UIA 2005 İstanbul Kongresi Etkinlikleri Dizisi, Mimarlar Odası Yayınları, Ankara.

Sanki Viran Ankara

Ankara'nın, Türkiye'de modern kentleşmenin vitrini olarak tanzim edilmesinin üzerinden on yıllar geçti. Vitrin eskidi, kıyafetler epridi, dekor yıprandı, mankenlerin kolu bacağı koptu. Funda Şenol Cantek'in derlemesi, Ankara'nın heyecanlı modernleşme tarihi içinde 'düşünleşmesi' hakkında bir kitap. Bu sürecin, belirli mahallelerde, mekânlarda kendine mahsus çehrelere bürünen değişik tarihsel uğrakları ve görünüşleri hakkında...

19. yüzyıl Ankara'sında mahalleler ve gündelik yaşam (Zeliha Etöz)... 1957 sel felâketzedelerinin Mamak'tan Yenimahalle'ye uzanan hayat çizgileri (Funda Şenol Cantek)... "1980'ler sonrası Ankara'da kentli olmak ne demektir?" sorusu peşinde Ankara ve modernleşme (Belkis Ayhan Tarhan)... Erken Cumhuriyet Ankara'sında modernleşmenin gerilimlerinin kadınlar ve kılık-ları üzerinden bir okuması (Elif Ekin Akşit)... Kabadayılarının ve futbolun mahallesini: Hacettepe (Levent Cantek)... "Bozkırdaki cennet": Gençlik Parkı (Burcu Yılmaz)... ve Melih Gökçek döneminin, bir toplu konuta indirgenen Ankara'sı (Gürsel Korat)...

Meraklısı için not: Kitabın adı, Sensiz Ankara isimli şarkıdan:

Günüm kara, gecem zindan / Sen gideli sanki viran, / Sevgilim, sensiz Ankara. /

Gözyaşı kurutmuyor / Efkârımı dağıtmıyor / Artık beni avutmuyor / Sevgilim, sensiz Ankara.

Söz: Mehmet Erbulan, Beste: Necdet Tokatlıoğlu

Derleyen: Funda Şenol Cantek, İletişim Yayınları, Kasım 2006, 1. Baskı

HRANT DİNK'İN ANISINA

Yurttaşımız, değerli gazeteci Hrant Dink'in hunharca katledilmesi hepimizi derinden üzmüştür. Bu topraklarda doğup büyüyen, bu topraklarda yaşayan ve ne yazık ki kurşunlanarak bu topraklarda ölen değerli bir aydınımız, değerli bir insanımızdı; acımız büyük.

Ülkemizin aydınlık insanları; Hrant'sız bir Türkiye'nin eksik olacağını bilmektedirler. Birlikteliğimizi önemseyen, birlikte yaşamayı en çok isteyenlerden birisini kaybetmenin bizi daha da yalnızlaştıracağını bilmektedirler.

Ülkemizin aydınlık insanları; Türkiye'nin farklı düşüncelere, farklı seslere tahammül edilmeyen bir yer olmasının acısını ve ezikliğini duymaktadırlar. Söylenmeyen, dile getirilmeyen düşüncenin anlamının olamayacağını; paylaşmanın, tartışmanın, karşılıklı fikir geliştirmenin bizi zenginleştireceğini bilmektedirler.

Ülkemizin aydınlık insanları; kışkırtılan milliyetçiliğin ne kadar tehlikeli maceralara yol açabileceğinin farkındadırlar. Kendimizden başkasının kolaylıkla ötekileştirildiği ortamların ülkemizi ne kadar yaşanmaz hale getireceğini bilmektedirler.

Ülkemizin aydınlık insanları; korkutulmak istenmektedir. Korkunun, özellikle de yakın geçmişinde bu kadar siyasi cinayetin yaşandığı bir ortamda korkmanın çok doğal bir insani duygu olduğunu, ancak bunun karar verme özgürlüğümüzü, sağlıklı düşünme olanaklarını elimizden alacağını da bilmektedirler.

Ülkemizin aydınlık insanları; ölümün kutsanmadığı, farklı düşüncelerin zenginlik olarak değerlendirildiği, kimsenin dininden, dilinden, etnik kökeninden, cinsiyetinden dolayı ayrımcılığa maruz kalmadığı bir ülkenin özlemini duymaktadırlar. Bu özlemin gerçekleştirilmesi için talepte bulunmanın yetmeyeceğini, bunun için yoğun çaba gösterilmesi gerektiğini de bilmektedirler.

Değerli meslektaşlarımız,

Bu ülkenin mimarları olarak, ortak kültürel mirasımızın bu topraklarda yaşayan değişik toplumlar tarafından üretildiğinin bilincindeyiz. Bunun Anadolu'nun eşsiz bir zenginliği olarak görmekte ve bu zenginlikle gurur duymaktayız. Bu ortak kültürel mirasımızın korunması, ortak kültürümüzün incelenmesi ve geliştirilmesi doğrultusunda, şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da çaba göstereceğimizi duyurmak istiyoruz.

Uzun yıllardır siyasi ilişki kurulamayan Ermenistan'dan gelen meslektaşlarımızla, 2005 Dünya Mimarlık Kongresi sırasında birlikte olma fırsatımız olmuş, Hrant Dink'in de katılımıyla oldukça verimli bir görüşme gerçekleştirilmişti. Toplantıda ele alınan ve iki ülkenin mimarları olarak yapmayı düşündüğümüz etkinlikler ve çalışmalar şimdi Hrant Dink'in anısıyla birlikte birer göreve dönüşmüşlerdir.

Hedeflenen işbirliğinin amacı, her iki tarafın yararına olacak bir mesleki ve kültürel işbirliğini başlatmak ve her iki ülkenin mimarları arasındaki dayanışmayı güçlendirmek olarak tarifiyenmiştir. Ortak bir coğrafyayı paylaşan iki ülkenin mimarlarını temsil eden örgütler olarak, mesleki etkinliklerin gerçekleştirilmesini, bilginin karşılıklı olarak paylaşımının sağlanmasını hedeflemişlerdir.

Bu topraklarda birlikte yaşadık, pek çok zorluğa birlikte göğüs gerdik. Dostlarımız, arkadaşlarımız, komşularımızdılar; beraber ağladık, beraber güldük. Dileğimiz bu acının bir daha yaşanmamasıdır.

Ailesine, gazeteci arkadaşlarına, dostlarına başsağlığı diliyoruz.

Tüm meslektaşlarımızı Hrant Dink'in cenazesine katılmaya çağırıyoruz.

TMMOB MİMARLAR ODASI
22 Ocak 2007

“DÖNÜŞÜM ALANLARI HAKKINDA KANUN TASARISI” ÜLKEMİZİN VARLIKSIZLAŞTIRILMA POLİTİKASINA YÖNELİK ORGANİZE SORUMSUZLUK BELGESİDİR!...

Bir süredir Hükümetin teklifi olarak TBMM komisyonlarında görüşülmekte olan “**Dönüşüm Alanları Hakkında Kanun Tasarısı**” Mimarlar Odası gündeminde birçok yönüyle değerlendirilmektedir.

Ekte sunulan Mimarlık ve Planlama Komitemizin, mimarlık ve kentsel planlama ilkeleri ve hedefleri açısından yaptığı saptamalar ve bu saptamalara bağlı sonuçlara bakıldığında; kanun tasarısının sadece kentsel yenileme ya da “dönüşüm” konularındaki teknik ve kurumsal hazırlıklarla sınırlı bir işlev üstlenmediği anlaşılmaktadır. Daha da ötesi, kamu yararına öncelik veren genel imar hukukumuz ile yine kamusal alandaki devlete ait toplumsal yükümlülükler bakımından da adeta yeni bir yapılanma öngörülmektedir. Bu çerçevede Mimarlar Odası 40. Dönem Merkez Yönetim Kurulu aşağıdaki açıklamayı yapmaya gerek duymuştur.

Kentsel Dönüşüm, Küreselleşme Sürecinin Kentlere Bakışını Simgeliyor!

Son yıllarda, dünya kenti sloganıyla, başta İstanbul olmak üzere birçok büyükşehir belediyesinin, uluslararası emlak pazarına yönelik projeler üretmeye başladığını görmekteyiz. “Kentsel Dönüşüm” projeleri olarak sunulan bu projelerle, açıkça yüzer gezer dünya sermayesini kentlere çekmek amaçlanmakta; kentler bu anlamda birbirleriyle yarıştırılmaktadır. Haydarpaşa, Galataport vb. bu proje örneklerinin en bilinenleridir.

Kentin eskimiş, ancak değerli olan sanayi alanlarını, tarihsel dokusunu, gecekondu bölgelerini, afet tehdidi de bahane edilerek küresel finans güçlerinin yönlendirdiği bir emlak geliştirme sürecine dönüştüren bu projelerin, ürettiği insansız ve kimliksiz mekanlarla, kentin sorunlarını çözmekten çok, sorunları artırdığı ya da artıracığı anlaşılmaktadır. Yaşayanların tasfiyesini ve mülklerin hızla el değiştirmesini öngören bu yaklaşım, ayrıca yerel yağma güçlerinin de katılımıyla yeni yoksullaşma-zenginleşme biçiminin de kaynağı haline getirilmek istenmektedir.

Bu anlamda fiziksel bir değişim aracı olmaktan çok, sosyo-ekonomik boyutuyla da irdelenmesi gereken bu kavram, aynı zamanda kalkınma-gelişme politikaları varsayımları açısından da uzun vadeli olarak değerlendirilmek durumundadır.

Bu süreci hukukileştirmek üzere hazırlandığı anlaşılan “Dönüşüm Alanları Hakkında Kanun Tasarısı” bu anlamda kentlerimizin (ülkemizin) değerlerinin yok olmasına, yabancılaştırılmasına neden olabilecek bir varlıksızlaştırma süreci öngörmektedir. Bir organize sorumsuzluk belgesi olarak gündemden çıkarılması gereken bu tasarıya ilişkin değerlendirmelerimiz aşağıdadır:

1. İmar Suçları Aklanıyor: Kentsel alanlardaki mevcut yapıların yasal olup olmadıklarına bakılmaksızın; yasalar karşısında suç unsuru oluşturup oluşturmadıkları önemsenmeden,

kentsel yenileme ya da dönüşüm sürecinde bunların tümünün “imar ve tapu hakkı elde etmiş” sayılmaları, tasarının “imar affı” anlamına gelmesinin ötesinde, hukuk devleti anlayışında ciddi tartışmalar yaratacak bir yaklaşımdır.

2. Kamusal Denetim Kalkıyor: Uygulamaların gecikmeden gerçekleşmesi adına, koruma kurulları, yetkili diğer organlar, kamu denetiminden sorumlu kurumlar ve bunlarla ilgili yasaların işlevsiz kılınarak, imar alanında adeta yasalar üstü bir keyfiliği başlatabilecek denetimsizliğin öngörülmesi de Anayasal sorumlulukların gereğini yerine getirmeye engel oluşturacak düzeydedir.

3. Yetkilerin Keyfi Kullanımına Olanak Sağlanıyor: Bu denetimsiz ortam içinde, bir çok belediyenin gerek ekipman olarak, gerekse konumları açısından asla tek başlarına yeterli olamayacakları ve mülkiyet haklarından yapılaşma oranlarının tespitine kadar imar alanındaki en hassas konularda tam bir karar özgürlüğüne bağlı yetkilendirilmeleri de kentleşme dengelerinde yeni ve giderilmez sorunlar yaratabilecektir.

4. Bilime ve Kamu Yararına Aykırı Kullanım Kararları Artıyor: Ülkemiz kentleşmesinde öncelikli sorunlar arasında bulunan, imar yetkilerinin bilime ve kamu yararına aykırı dengesiz kullanımını gidermek yerine, bu olumsuz süreci daha da hızlandırıp plansızlığı yaygınlaştırabilecek bu yaklaşımın, sadece bu tasarıda değil, imar ve yerleşimlerle ilgili tüm düzenlemelerde artık kesin olarak terk edilmesi gerekmektedir.

5. Yerel Demokrasi Adına Çıkarlar Kollanıyor: Başta sitler, ormanlar, havzalar ve bunların mücaviri alanlar olmak üzere, toplum ve gelecek kuşaklar adına korunmaları gereken ve bu yükümlülüğün de merkezi yönetim denetiminde yaşama geçirilmesi zorunlu alanlarda bile tasarıyla sağlanan imar serbestliği, yerel demokrasi adına ulusal zenginliklerin dar çevrelerdeki siyasetler ve çıkarlar elinde daha da tahribatına neden olabilecektir.

6. Halka Ait Kamusal Güç Özel Girişime Terk Ediliyor: Bunların yanı sıra, yine tasarıyla,

temelde halka ait kamusal gücün, kamu yararına olmayan özel girişimlerin çıkarlarına kullanılmasının ve kamu olanaklarıyla özel yatırım organizasyonlarına ayrıcalıklı imar ve düzenleme olanakları sağlanmasının önü açılmaktadır.

7. Yatırımcılara Ayrıcalıklı Teşvik Öngörülüyor: Tasarıdaki yaklaşımla, kamu-özel işbirliği bile denemeyecek olan ve yerel yönetimlerin özel firmalara yeni inşaat alanlarını “mülkiyet ve yapılaşma koşullarına bağlı engellerden arındırılmış olarak sunma” anlamına gelen bu düzenleme, genelde ülkenin Anayasal ve temel hukuk ilkelerine bağlı sosyal ve ekonomik düzeni açısından da tartışmalı bir imar politikasını tanımlamaktadır.

8. Kentsel Dönüşüm Her Soruna Çözüm Olarak Sunuluyor: Kentsel alanlarda yeni düzenlemelere ilişkin kamu müdahaleleri ancak kamu yararı için gerçekleştirilmelidir. Söz konusu tasarı ise uygulama gerekçeleri ve öncelikli alanlar konusunda bile herhangi bir tanımlama ya da yönlendirmeye gitmeden; kentsel dönüşümün her yerde, her zaman ve her türlü amaçla yaşama geçirilmesini sağlayacak geniş kapsamlı yetkilendirmeler içermektedir.

İvedi Gereksinim; Depremi Gözetin Yenilemedir!...

Oysa bu konuda Türkiye'nin öncelikli beklentisi; yüzde 60 ve daha yukarı oranlarda kaçak ve denetimsiz inşa edilmiş yapılardan oluşan kentsel yerleşimlerde afete yönelik ivedi önlem olarak, depreme karşı kentsel yenileme planları ve uygulamalarının gerçekleştirilmesidir.

Çözüm; Yeni Bir İmar ve Şehircilik Yasası'dır!...

Yapılı çevrenin oluşumuna ilişkin yasaların parçacıl düzenlemelerle sorumsuzluk zinciri yaratmak yerine tek bir yasa bütünlüğü içinde düzenlenmesi gerekmektedir. Tasarının işte bu nedenlerle depreme karşı kentsel yapılanmalar için yeniden düzenlenmesi; genel anlamda kentsel yenileme için de gerekli yeni yasal önlemlerin imar yasası kapsamında ele alınması Mimarlar Odası'nın dileği ve çağrısıdır.

TMMOB MİMARLAR ODASI

25 Ocak 2007

İLLER BANKASI ANONİM ŞİRKETİ HAKKINDA KANUN TASARISI MECLİS GÜNDEMİNDEN GERİ ÇEKİLMELİDİR!

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, İller Bankası'nın özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliğe sahip, merkezi Ankara'da bulunan İbank unvanlı, bir kalkınma ve yatırım bankasına dönüştürülmesini amaçlayan yasa tasarısıyla ilgili 18 Ocak 2007 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

İLLER BANKASI ANONİM ŞİRKETİ HAKKINDA KANUN TASARISI MECLİS GÜNDEMİNDEN GERİ ÇEKİLMELİDİR! NEDEN?

Siyasal iktidarca hazırlanarak TBMM gündemine sokulan kanun tasarısı kapsamında İller Bankası'nın, özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliğe sahip, merkezi Ankara'da bulunan İbank unvanlı, bir kalkınma ve yatırım bankası olarak faaliyet vereceği belirtilmekte; Banka'nın, il özel idareleri, belediyeler ve bağlı kuruluşların finansman ihtiyacını karşılayacak, mahalli hizmetlere yönelik proje geliştirecek, danışmanlık hizmeti verecek bir kurum haline dönüştürüleceği dile getirilmektedir.

Kanun tasarısıyla, İller Bankası'nın tam bir "Kalkınma ve Yatırım Bankası'na dönüştürülmesinin hedeflendiği, bankanın ana görevlerinin belediyelere; uygun şartlarda finansman sağlamak, teknik danışmanlık yapmak ve proje geliştirmek olarak belirlendiği söylenmektedir. Ayrıca, 3 milyar YTL sermayeli bankanın hisseleri, başka bir işleme gerek kalmadan ve bedelsiz olarak Hazine'ye devredilmiş sayılarak düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihi izleyen ayın başından itibaren de belediye ve il özel idarelerinden sermaye payı tahsil edilmeyeceği belirtilmektedir.

Bilindiği üzere son dönemlerde pek çok kanun tasarısı kamuoyunda pek tartışma olanağı bulamadan yasalaşmaktadır. Buna karşın, Aralık ayı başı itibarıyla Başbakanlık tarafından TBMM'ye gönderilmiş bulunan İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun Tasarısı kamuoyunda henüz pek tartışılma olanağı bulmamış olmasına rağmen, üzerinde durulması ve düşünülmesi gereken önemli bir tasarıdır.

Bu gözle İller Bankası'nın tarihine bakıldığında, Bankanın, Cumhuriyetin kurulmasından sonra, savaşlarda harap olmuş ülkemizin yerel yönetimlerince gereksinim duyulan finansmanı sağlamak ve koordine etmek üzere 1933 yılında Belediyeler Bankası olarak kurulmuş olduğu görülmektedir. Daha sonra, belediyelerin karşılaştıkları sorunlar nedeni ile, belediyelere teknik hizmet yardımı yapmak üzere Belediyeler İmar Heyeti oluşturulmuştur. Kentlerimizin nüfusunun hızla büyümesi, altyapı hizmetlerine olan talep ve buna paralel olarak kredi ihtiyacının artması, kurulan bankanın il özel idareleri ile köyleri kapsamaması gibi eksiklikler dikkate alınarak Belediyeler Bankası ile İmar Heyeti birleştirilerek, 1945 yılında 4759 sayılı Kanun ile İller Bankası adını almıştır.

Türkiye'de yerel yönetim bankacılığının gelişimi ülkenin özgül koşulları çerçevesinde kendine özgü olarak gerçekleşmiştir. Böylece İller Bankası sadece yerel yönetimlere kredi sağlayan bir kuruluş olmanın ötesinde teknik yardım sağlayan bir örgütlenme olmuştur. Yerel yönetimlerin kamu niteliği taşıyan halihazır harita, imar planı, içme ve kullanma suyu, kanalizasyon, elektrik tesisi, hizmet binaları, soğuk hava depoları, arıtma tesisleri gibi alanlarda hem jeolojik/jeoteknik etüt, proje hem de yapım aşamasında kontrollük hizmetlerini üstlenmek, her türlü iş makinası ve malzeme temin etmek ve bu işler için gerekli tesisleri doğrudan doğruya veya ortaklık suretiyle vücuda getirmek gibi teknik görevleri bulunan İller Bankası, geçmiş yıllarda borçlanma gücünü yitiren belediyelerin yeni yatırımlarına destek olmak amacı ile, hibe yoluyla yardımda bulunmuş, 2002 yılında kaldırılan Belediyeler Fonu aracılığı ile düşük faizli kamu kredisi olanağı sağlamıştır.

Ayrıca, altyapı hizmetleri ile finansman açısından teknik eleman yetersizliği olan yerel yönetimlere her türlü danışmanlık hizmetini de sunmaktadır. İller Bankası, barındırdığı personeli ile konusunda uzmanlaşmış, yurtiçi ve yurtdışı eğitimlerle günümüz teknik koşullarını yakalamış ve bu birikimini de yerel yönetimlere aktararak dünya üzerindeki tek örnek niteliğinde öncü bir kamu kuruluşu olmuştur.

İller Bankası; kuruluş kanununda yer almasına rağmen, bazı görevlerini siyasi tercihler ve sermaye baskısı nedeni ile gerçekleştirememiştir. Yine de, İller Bankası, tüm siyasi engellemelere karşın düzenli kent oluşumuna katkıda bulunmak için mahalli idarelere finansman sağlamakla birlikte, hâlihazır harita, imar planı, içme suyu, kanalizasyon, arıtma, deşarj, katı atık, jeolojik ve jeo-teknik etütler vb. çeşitli hizmet yapılarının her türlü etüt/proje/keşiflerini yatırım programına alarak yaptırmıştır. Bu hizmetlerinden hâlihazır harita, imar planı ve jeolojik, jeoteknik etüt yapımı için yerel yönetimlerden bir bedel talep etmemiştir.

Ancak, belediye, özel idare ve köylere hizmet vermek amacıyla kurulan Bankanın yönetiminde yerel yönetimlerin katkısı esas iken, bu katılım yanlış siyasi tercihler yüzünden gerçek anlamı ile hiçbir zaman yapılamamıştır. Banka'nın olması gereken özerkliği de hiçbir zaman sağlanamamıştır. Kuruluş yasasında "ilgili" kuruluş olduğu belirtilmesine rağmen, "bağlı" kuruluş gibi hareket etmek zorunda bırakılmıştır. İller Bankası'nın yapılanmasına yönelik müdahaleler ve düzeltimler bu konulara ilişkin olması gerekirken, uygulamaya konmak istenen değişikliklerin bu yönde olmadığı görülmektedir.

1980'li yıllardan sonra, yerel yönetimlerin kentsel altyapı ve üstyapı finansmanını karşılamak için orta ve uzun vadeli, düşük faizli kamu kredisi verme, altyapı hizmetlerine ilişkin her türlü etüt, proje, uygulama ve danışmanlığa dayalı bir model olan İller Bankası modelinin işleyişine, başta Dünya Bankası olmak üzere uluslararası finans ve danışmanlık örgütlerinin tavsiyeleri doğrultusunda merkezi yönetimce önemli müdahaleler yapılmıştır. Bu müdahalelerin bir kısmı, İller Bankası modelinin temeli ve yerel altyapı ve üstyapı yatırımı finansmanının en güçlü kaynağı olan Belediyeler Fonu'nun kullanımının rasyonel olmaktan çıkartılmasına yönelik olmuştur. Bu doğrultuda 1993 yılından itibaren Fon genel bütçe kapsamına alınmış, ödeneklerin kullanımı bütçe uygulama talimatlarıyla engellenmiş, Başbakanlık onaylarıyla diğer fonlara aktarma yapılmış ve ödeneğin belirli bir kısmının serbest bırakılmaması uygulamalarına sıkça başvurulmuştur. Sonuçta Belediyeler Fonu

fiilen devreden çıkarılmış, 2002 yılından itibaren tümüyle kapatılmıştır. Müdahalenin bir başka boyutu, İller Bankası'nın etkin işletilememesiyle eş zamanlı olarak başta Büyükşehir Belediyeleri olmak üzere yerel yönetimlerin merkezi yönetimin inisiyatifi ile dış borca yöneltilmesi, bu kurumların küresel finansın müşterileri konumuna dönüştürülmesi olmuştur. Nitekim 1980'li yılların başlarında belediyelerin dış borç stoğu yok denecek düzeydeyken, 1990'lı yılların ortalarında 3 milyar dolar seviyesinin üzerine çıkmıştır. Uluslararası finans örgütlerinin tavsiyeleri ışığında alternatif finansman yöntemleri olarak merkezi yönetimin yönlendirmesiyle "ölçüsüz" dış borçlanmaya yönelen belediyelerin ilerleyen dönemde mal varlığına yönelik düzenlemeler de yapılmıştır. 1990'lı yıllarda, kamu hizmetinin sürekliliğini sağlamanın önemli unsurlarından olan yerel yönetimlerin malvarlığının haczedilemezliğine ilişkin düzenlemelerin sınırları daraltılmış; haciz tehdidi ile dış borçlanmanın beraberinde getirdiği olumsuz koşullar pek çok belediyeyi fiili iflas noktasına getirmiştir.

Cumhuriyetin başlarında bu tehlike görülüp yerel yönetimlerin kentsel altyapı ve üstyapı finansmanı için kamu kredilerine dayalı model oluşturulmasına rağmen, artık bu modelin küresel sermayenin talepleri doğrultusunda tamamen ortadan kaldırılması noktasına gelindiği görülmektedir. Kurulduğu günden beri yerel yönetimlerimiz için her türlü finansman, altyapı konusunda etüt, proje, plan ve uygulamalarını gerçekleştirerek danışmanlık hizmeti veren İller Bankası'nın kamusal niteliğinin ortadan kaldırılması için, bir yasa tasarısı hazırlanmış ve 1 Aralık 2006 tarihinde, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'na sunulmuştur.

Tasarıyla; amacı, devletin temel görevlerinden kamu hizmetini sunmak olan İller Bankası, sadece mali gücü olan yerel yönetimlerin hizmete ulaşabileceği Başbakanlığa bağlı bir Anonim Şirkete dönüştürülmek istenmektedir. Tasarının genel gerekçesinde İller Bankası'nın; "İl Özel İdareleri, belediyeler ve köy idareleri bunlara bağlı idarelerin hizmetlerini ve yatırımlarını desteklemek amacıyla söz konusu idarelerin ortaklığıyla kurulan İller Bankası bir yandan kredi müessesesi olarak faaliyet gösterirken diğer taraftan da anılan idareler adına ve onların talepleri üzerine yatırım faaliyetlerinde bulunmaktadır. Ancak bu durum, Bankanın asli faaliyetinin tam olarak anlaşılamamasına sebep olmuş ve 5411 sayılı Bankacılık Kanununa tabi olmasına rağmen bu Kanun hükümlerini 4759 sayılı İller Bankası Kanunu çerçevesinde yerine getirmediğinden hukuki yönden bir takım sorunlarla karşı karşıya kalınmıştır" denilmektedir.

4759 sayılı İller Bankası Kuruluş Kanunu'nda bankacılık yapmasını önleyen herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Tam tersine Banka, Yönetim Kurulu kararı ve ilgili Bakanın onayı ile her zaman şube açabilir. Nitekim İller Bankası bölge müdürlüklerinin bulunduğu illerde bölge binaları inşa edilirken, zemin katlarında banka şubesi açılması için özel yer ayrılmıştır. Ancak, 1980 yılına kadar özel bankaların ödenmiş sermayelerinin sembolik bir seviyede tutulması, İller Bankası limit içi teminat mektuplarının özel bankalar tarafından kullanılması nedeniyle İller Bankasının şube açması özel bankalar tarafından engellenmiştir.

Yine genel gerekçe "Yerel yönetimlere, kentsel ihtiyaçlarının karşılanabilmesi amacıyla uluslararası standartlarda proje üretmek ve geliştirmek, kredi sağlamak, danışmanlık yapmak ve teknik destek vermek yoluyla sürdürülebilir bir şehirleşmeye katkıda bulunmak" şeklinde bir gerekçe ileri sürülmüştür.

İller Bankası şu anda zaten bu gerekçeye uygun faaliyet göstermektedir. O halde İller Bankası'nın 4000'inin üzerindeki deneyimli personelinin büyük bölümünün dağıtılıp, anonim şirkete dönüştürülmesinin tutarlı gerekçesi olamaz.

Burada gerçek niyet, yukarıda aktardığımız gerekçe de belirtildiği gibi, İller Bankasının "yerel yönetimler adına ve onların talepleri üzerine yatırım faaliyetlerinde bulunması"nın sorun olarak görülmesidir. Çünkü İller Bankası tarafından yerine getirilen bu hizmetler kar güdüsüyle değil, kamu yararı güdüsüyle yapılmaktadır. Oysa İller Bankası'nın bankacılık alanına sıkıştırılması, bir yandan bu hizmetlerin yapılabilmesi için gereken projelendirme ve danışmanlık hizmetlerinin özel firmalara gördürülmesi sonucunu doğurmakta, diğer yandan projelerin finansmanını da bankacılık kurallarının geçerli olduğu piyasa koşullarına terk etmektedir.

Bu durumda projelerin gerçekleştirilmesi için oluşacak ek maliyetler yerel halkın üzerine yüklenmek zorunda kalacak, maliyeti karşılamak amacı ile yapılacak uygulamalar belediyelerle halkı karşı karşıya getirebilecektir. Özellikle belediyelerin yerel halkın gereksinimlerini karşılayacak yatırımları yapma olanakları, önemli ölçüde ortadan kalkacaktır. Tasarı ile İller Bankası şirketleştirilirken, Bankanın ortağı olan yerel yönetimlerin görüşü alınmadan, sermayesi ve bütün mal varlıkları hazineye devredilecektir. Bu meşru ve hukuki değildir. Ayrıca, İller Bankası'nı, gerçek sahibi olan yerel yönetimlerin rızası olmadan ve karşılığını da ödmeden 'Özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliğe' sahip AŞ'ye dönüştürmek Anayasa da aykırıdır.

Açıktır ki bu tasarı Dünya Bankası'nın direktifleri doğrultusunda hazırlanmıştır. Bu tasarıya karşı çıkmadığı ve şirketleştirildiği takdirde, kamu kuruluşu olan İller Bankası rahatlıkla özel bir bankaya satılabilecektir.

Bu tasarının yasallaşması durumunda;

1. Kamu kurumu özelliği kaldırılarak kamu yararı ön planda olan hizmet anlayışı yerine, bankacılık kuralları doğrultusunda hizmet veren yapıya dönüştürülmesi, halk sağlığı, toplum refahı, kamu yararı vb. ilkeler yerine, bu ilkeler göz ardı edilerek her ne koşulda olursa olsun alacağın tahsisi odaklı anlayışı getirecektir. Temin edilecek kredi faizlerin yüksekliği nedeni ile

- Belediyeleri hizmet üretemez duruma düşürecektir.

- Projelerin gerçekleştirilmesi için oluşacak ek maliyetler yerel halkın üzerine yüklenmek zorunda kalınacak, belediyelerle halkı karşı karşıya getirebilecektir.

2. Finansmanın yanı sıra, altyapı ve üstyapı konusunda teknik her türlü etüt, plan, proje ve uygulama hizmeti verilen tüm yerel yönetim birimleri etkilenecektir. Özellikle de teknik kadro yetersizliği içinde olan birimler danışmanlık dâhil her türlü hizmetten yoksun olacak, bedelini ödediği sürece hizmete ulaşabilecektir. Bu durumda, toplumun gereksinimlerini karşılayacak yatırımları yapma olanakları önemli ölçüde ortadan kalkacaktır.

3. Yerel yönetimler, Bankanın, hibe yolu ile gerçekleştirdiği hâlihazır harita, imar planı, jeolojik ve jeoteknik etüt hizmetlerinden yararlanamayacaktır.

4. Piyasa koşullarında yüksek faizli kredi alarak borçlanma, yerel yönetimleri borçlarını ödeyemez duruma düşürebilecek, borç karşılığı malları haczedilebilecek ve bu durumda iflas eden yerel yönetim birimleri ortaya çıkacaktır.

İller Bankası'nın 70 yıldan fazla hizmet sürecinde eleştirilecek yanları, yetersizlikleri elbette vardır. Ancak bu eleştiriler Bankanın yerel yönetimlere verdiği/vermekte olduğu kamusal krediler, altyapı etüt, proje, uygulama ve danışmanlık hizmetleri ile yerel halkın yaşam kalitesine yaptığı katkıları yok sayarak Bankanın kamusal hizmet niteliğini bozacak yasal düzenleme yapılmasının gerekçesi olamaz.

Bu nedenlerle; İller Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun Tasarısı TBMM gündeminden geri çekilmelidir.

Mehmet Soğancı
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

18 Ocak 2007

❖ MİMARIN SORUMLU TUTULAMAYACAĞI DURUMLAR

- Mimar, işveren/işsahibi tarafından kendisine verilen bilgi ve belgelerin hatalı, eksik ve kusurlu olmasından dolayı ve işveren'in hatalarından sorumlu tutulamaz.
- İşveren/işsahibinin, proje ve uygulama aşamalarında, mimar'ın oluru ve talebi olmadan görevlendirdiği mühendis, uzman ve teknik elemanların çalışmalarından, hatalarından ve bunların sonuçlarından mimar sorumlu tutulamaz.
- Mimar, proje ve uygulama çalışmalarına katılmak üzere görevlendirdiği mühendis ve diğer uzmanların, çalışmalarını eşgüdüm içerisinde yürütmelerinden dolayı işveren/işsahibine karşı sorumlu olsa dahi, bunların kendi ihtisas konuları ile ilgili çalışmalarında yapacakları hata ve kusurlardan sorumlu tutulamaz.
- Mimar, işveren/işsahibi tarafından görevlendirilmiş, yüklenici/yapımcı, taşeron (üstlenici), imalatçı vb.den, uyarısına rağmen, işveren/işsahibi bunları değiştirmemekte ısrar ederse, bunların hatalarından ve bu hatalardan ortaya çıkan zararlardan dolayı sorumlu tutulamaz.

❖ MİMARIN SÖZLEŞMEYİ FESHETMESİ YA DA İŞTEN VAZGEÇMESİ

- Mimarın meslek kurallarına, Mesleki Davranış ve Ahlak İlkeleri'ne, yasalara, yönetmeliklere uyması olanaksız duruma gelmişse,
- İşveren/İşsahibi tarafından işini gerekli kalitede yapma güvencesi vermeyen bir yüklenicinin seçilmesi ve sözleşmeye bağlanması durumunda,
- İşveren/işsahibinin güveni ortadan kalkmışsa,
- Mimarı çıkar çatışmasına zorlayan ya da bağımsız davranmasını engelleyen bir durum ortaya çıkmışsa,
- Mimarlık hizmetleri sözleşmesinin bir ya da bir kaç maddesine işveren/işsahibi tarafından uyulmaması durumunda,
- İşveren/İşsahibinin mimara vereceği belge ve bilgilerin ve ödemelerin tesliminde gecikme olması durumunda, işi yapmaktan vazgeçebilir, sözleşmeyi feshedebilir;

İşveren/İşsahibinin mimar'ın eksik ya da kusuru olmaksızın bir iş aşamasına ait çalışmalar sonucu hazırlanan belgelerin onaylanmasından kaçınması ve bu iş aşamasına ilişkin hakedişlerini mimar'a ödememesi durumunda, işveren sözleşme hükümlerine aykırı davranmış sayılır ve mimar'ın sözleşmeyi fesih ve bakiye işlerden dolayı alacaklarının % 30'unu tazmin hakkı doğacaktır.

Memlekette genel ya da kısmi seferberlik ilanı, Mimar'ın çalışma yerlerini etkileyen, yangın, sel, deprem gibi doğal afetler meydana gelmesi ya da bulaşıcı hastalık olması, İş sahibinin ya da mimarın iflası ve acz içerisine düşmesi halinde; bunların işe tesirleri oranında süre uzatımı yapılır ya da sözleşme durdurulur ya da feshedilir. ❖

Sabah Ankara 01.02.2007

Şimdi Ulucanlar için düş kurma zamanı

Minister Çetin Ankara'da bir toplantıda Ulucanlar Markası için bir yarışma düzenleyecek

Minister Çetin Ankara'da bir toplantıda Ulucanlar Markası için bir yarışma düzenleyecek

Ulucanlar için proje yarışması
MİMARLAR Odası
Ankara Şubesi ile
Baro, Ulucanlar Cezaevi için "Kent Düşleri 1" fikir yarışması düzenleyecek.

Bitmeyen restorasyon

İKİHCİ Müd. İsmail Çetinkaya, M. Çetinkaya'nın restorasyonunu bitirmesi için bir yarışma düzenleyecek

1925 yılında imarı Vedat Taş tarafından gerçekleştirilen Mahmutiye Camii'nin restorasyonu, M. Çetinkaya'nın restorasyonu bitirmesi için bir yarışma düzenleyecek

Mahmutiye Camii'nin restorasyonu bitirmesi için bir yarışma düzenleyecek

Ulus'a Tarihi Kent

Yeniden meraka beklenen sonuçlar
PROJE...
HANGİ...
KALİTE...
HACİ...
BOLMUS...
YENİ...

Maltepe'de imar planına aykırı tüneller yapacaklar
Bir Türkiye gerçeği
"Proje zaten imar planına aykırı"

Cumhuriyet Gazetesi 02.02.2007

Gökecek'ten panzerli yıkım

Gökecek'ten panzerli yıkım
Gökecek'ten panzerli yıkım...
Gökecek'ten panzerli yıkım...

Çocuk parkında büyük tehlike
Çocuk parkında büyük tehlike...
Çocuk parkında büyük tehlike...

Kuğulu altgeçit 2 ay pıcıkmalı
Kuğulu altgeçit 2 ay pıcıkmalı...
Kuğulu altgeçit 2 ay pıcıkmalı...

Gecikmede ikinci ay
Gecikmede ikinci ay...
Gecikmede ikinci ay...

'Olgunlar' trafiğe açılmaz
'Olgunlar' trafiğe açılmaz...
'Olgunlar' trafiğe açılmaz...

Kızılay'ı otoban yapacaklar
Kızılay'ı otoban yapacaklar...
Kızılay'ı otoban yapacaklar...

Maltepe'ye plansız apartmanlar
Maltepe'ye plansız apartmanlar...
Maltepe'ye plansız apartmanlar...

Cami altına tüneller
Cami altına tüneller...
Cami altına tüneller...

Bir Türkiye gerçeği
Bir Türkiye gerçeği...
Bir Türkiye gerçeği...

"Proje zaten imar planına aykırı"
"Proje zaten imar planına aykırı"...
"Proje zaten imar planına aykırı"...

Maltepe'de imar planına aykırı tüneller yapacaklar
Maltepe'de imar planına aykırı tüneller yapacaklar...
Maltepe'de imar planına aykırı tüneller yapacaklar...

Cami altına tüneller
Cami altına tüneller...
Cami altına tüneller...

Bir Türkiye gerçeği
Bir Türkiye gerçeği...
Bir Türkiye gerçeği...

"Proje zaten imar planına aykırı"
"Proje zaten imar planına aykırı"...
"Proje zaten imar planına aykırı"...

Birgün Gazetesi 02.02.2007

Daimi bir yeniden gösterim:

KONUT SORUNU

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

KONUT SORUNU
Konut sorunu...
Konut sorunu...

Radikal Gazetesi 04.02.2007

TOKİ'den kentsel dönüşüm ihalesi

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

TOPLU KONUT
TOPLU KONUT...
TOPLU KONUT...

Cumhuriyet Gazetesi 05.02.2007

TMMOB'den nükleere tepki

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Yeni iklimde ilk suçlu insan
Yeni iklimde ilk suçlu insan...
Yeni iklimde ilk suçlu insan...

Sabah Ankara 01.02.2007

Radikal Gazetesi 03.02.2007

Zaman Gazetesi 07.02.2007

Sabah Gazetesi 03.02.2007

